

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΩΝ ΑΓΩΝΙΖΟΜΕΝΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ - ΕΤΟΣ ΙΓ' - ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 159 - ΤΙΜΗ, 0,015 €ΥΡΩ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: ΛΙΟΛΟΥ 20 & ΑΣΤΡΟΝΑΥΤΩΝ, 41221, ΚΩΔ. ΥΠ. 1603, ΛΑΡΙΣΑ - ΙΟΥΝΙΟΣ 2010

ΔΙΑΒΑΣΤΕ

- «Ο ΛΑΟΣ ΔΕΝ ΕΔΩΣΕ ΠΛΗΡΕΞΟΥΣΙΟΤΗΤΑ ΝΑ ΚΑΤΑΡΓΗΣΤΕ ΤΗΝ ΕΘΝΙΚΗΝ ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑ ΤΟΥ» *Δ. Υψηλάντης* σελ. 4
- ΤΙ ΕΝΝΟΟΥΣΕ Ο ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ σελ. 5
- Η ΓΕΝΟΚΤΟΝΙΑ ΤΩΝ ΠΟΝΤΙΩΝ σελ. 6
- ΓΙΑΤΙ ΜΕ ΔΙΩΚΟΥΝ σελ. 3
- ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ σελ. 4

ΘΡΟΝΟΙ ΒΑΣΙΣΜΕΝΟΙ ΣΤΗΝ ΑΔΙΚΙΑ!

Σκεφτήκαμε ποτέ τί φρικτό πράγμα είναι η **αδικία**; Αδικούμε, όταν αρπάζουμε τα του άλλου. Αδικούμε, όταν στερούμε το μισθό του τίμιου εργάτη, και μάλιστα του φτωχού. Αδικούμε, όταν εξάγουμε συμπέρασμα υπέρ του ενός διαδίκου, χωρίς καθόλου ν' ακούσουμε τον άλλον. Αδικούμε και σε περιπτώσεις συζυγικής απάτης. Τασσόμαστε π.χ. υπέρ του δράστη της μοικείας, και αφήνουμε ανυπεράσπιστο το θύμα (άντρα ή γυναίκα), να μένη στην πίκρα του.

Κάπως έτσι συμβαίνει και στον εκκλησιαστικό χώρο. Μοιχός επίσκοπος (**μοιχεπιβάτης**) είναι όποιος δέχεται να καταλάβη τη νόμιμη πνευματική σύζυγο (τη Μητρόπολη) κανονικού Μητροπολίτη.

• Η ιστορία έχει ήδη στιγματίσει την αδικία εις βάρος των «**Δώδεκα**». Δεν θα βαρεθούμε να το λέμε, όσο κάθε τόσο κάποια νέα σφραγίδα επικυρώνει την αδικία.

συνέχεια στην 2η σελίδα

Η ΕΛΛΑΣ ΕΑΛΩ ;

Του Αρχιμανδρίτου Παύλου Ντανά

Είμαστε πολύ προβληματισμένοι αυτόν το καιρό. Δεν μπορούμε να διανοηθούμε, πως φθάσαμε σ' αυτό το έσχατο όριο της φτώχειας. Από την μία μέρα στην άλλη αντιμετωπίζουμε κοσμογονικές αλλαγές. Η κατάσταση έφθασε στο απροχώρητο. Πως θα βγούμε από αυτήν την δοκιμασία; Τί θα πρέπει να κάνουμε; Ας καταθέσουμε μερικές σκέψεις για προβληματισμό ή σωφρονισμό όλων μας κληρικών, πολιτικών, λαϊκών.

1. Η διαφθορά στο δημόσιο βίο:

Τα τελευταία τριάντα χρόνια έχουμε μία άνευ όρων διαφθορά στον τόπο μας. Είμαστε από τους πρώτους, σχεδόν σε παγκόσμια κλίμακα. Καθημερινά από τα Μ.Μ.Ε. ακούμε τις φράσεις «οικονομικό έγκλημα», «βρώμικο χρήμα», «συναλλαγή στις δημόσιες υπηρεσίες», «φοροδιαφυγή», «ρουσφέτι», «φακελάκι», κ.ο.κ.

Για το ρεζίλι αυτό όλοι μας φταίμε, λίγο ή πολύ. Το πρόβλημα είναι η έκπτωση των αξιών, η κατασπατάληση του δημοσίου χρήματος, η νοοτροπία να θεωρείται «έξυπνος» εκείνος που εξαπατά τους άλλους, για να πλουτίσει ο ίδιος σε βάρος των άλλων. Βεβαίως το μεγαλύτερο μέρος της ευθύνης πέφτει στους πολιτικούς. Οι τρόποι που χρησιμοποιήθηκαν για ν' αρπάξουν την εξουσία είναι αθέμιτοι, πονηροί, ευκαιριακοί και απατηλοί. Συμπεριφέρθηκαν με ανευθυνότητα και επιπολαιότητα. Όλοι έχουν μερίδιο ευθύνης για το κατάντημα της Ελλάδος και για την προδοτική τους συμπεριφορά στην χρεωκοπία της πατρίδος μας. Ο Θεός να μας φυλάξει από δω και πέρα.... Αλλά και οι πολίτες δεν είναι αθώοι. Ο δημοσιογράφος Σταύρος Λυγερός επισημαίνει ορθά: Ανάμεσα στο πολιτικό σύστημα και στους πολίτες υπάρχει καθεστώς συναλλαγής. Οι παραδοσιακές πελατειακές σχέσεις με σκοπό την ψηφοθηρία έχουν μεταλλαχθεί σε μια ευρύτερη συναλλαγή, που έχει διαμορφώσει κλίμα εκατέρωθεν ανοχής-συνοχής.

2. Εμείς οι κληρικοί οφείλουμε να σταθούμε στο ύψος των περιστάσεων:

Η αποστολή μας, περισσότερο από κάθε άλλη εποχή, είναι δύσκολη και μαρτυρική. Έχουμε χρέος Επίσκοποι και κληρικοί να αφήσουμε την καλοπέραση, να στηρίξουμε τους νέους που μαστιάζονται από την ανεργία, να ενισχύσουμε το φιλανθρωπικό έργο, να μιμηθούμε την πτώχεια του Ιησού.

Να πάψουμε να προκαλούμε με την πολυτέλεια, την σπατάλη, με την αντεκκλησιαστική μας συμπεριφορά. Ο Απόστολος Πέτρος προτρέπει «Ποιμάνετε το εν

συνέχεια στην 2η σελίδα

ΠΩΣ ΜΑΣ ΕΔΕΣΣΕ Η Ε.Ε. ΣΤΟ ΔΝΤ

Οι συνέταιροί μας στο κλάμπ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, οι φιλεύσπλαχνοι δανειστές μας, αποδεικνύονται πιο στυγνοί τοκογλύφοι, δεν πιάνει χαρτωσιά μπροστά τους ούτε ο περιβόητος Σάϊλακ... Ξεφυλλίζοντας το περίφημο **Μνημόνιο**, βλέπεις ότι μας έχουν δέσει χειροπόδαρα. Τυπικά και ουσιαστικά, κυβέρνηση είναι οι δανειστές

συνέχεια στην 5η σελίδα

ΤΗΝ ΚΑΘΑΙΡΕΣΗ ΤΟΥ ΦΙΛΟΠΑΠΙΚΟΥ ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ (Ζητά ο Κυθήρων)

σελ. 5

Αυτοί που «έφυγαν»... από την αιωνιότητα

Επιστέχασμα κυνισμού

Γράφει ο Στυλ. Λαγουρός

Οι γνωστοί «πρωταθλητές», στο πρωτάθλημα της διαφθοράς πολιτικοί άρχοντες, θεώρησαν υποχρέωσή τους, έστω μετά από 88 χρόνια, να αναψηλαφίσουν την «δίκη» των «έξ» που εκτελέστηκαν στο Γουδί για εσχάτη προδοσία...!!

Οι γνωστοί «άγιοι» όμως προτίμησαν να μείνουν καρφωμένοι στην συγκεκαλυμμένη εκδικητικότητα μακριά από την χριστιανική ανωτερότητα και συγχωρητικότητα. 35 χρόνια αδιάκοπης διαδοχής στην ιταμή αναληψία και την ωμή απανθρωπία, με την κουκούλα της δήθεν επιλύσεως του θέματος. 35 χρόνια αδυσώπτης αδικίας και αναισθησίας, σφαγιασμός

συνέχεια στην 2η σελίδα

«ΌΛΟΙ ΜΑΣ ΧΡΩΣΤΑΜΕ ΤΑ ΠΑΝΤΑ ΣΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ» (Ζαν - Λικ Γκοντάρ)

Στο 63° φεστιβάλ των Καννών προβλήθηκε η νέα του ταινία «Film socialisme» (ταινία Σοσιαλισμού) αλλά την τελευταία στιγμή αρνήθηκε να πάει στις Κάννες, και στέλνοντας ένα σημείωμα στο Διευθυντή του φεστιβάλ Τιερί Φρεμό του είπε: «ύστρεα από προβλήματα, όπως είναι το ελληνικό, δε θα μπορούσα να είμαι μαζί σας στις Κάννες».

Μερικές ημέρες νωρίτερα, σε μια συνέντευξη - ποταμό σε δύο Γάλλους δημοσιογράφους, που δημοσιεύθηκε στο περιοδικό «Las Inrockuptibles» ο Γκοντάρ αναφέρει τα ακόλουθα σχετικά με την ταινία του και τις απόψεις του για την Ελλάδα:

Ερώτηση δημοσιογράφου: «Γιατί τόσο ενδιαφέρον για την οικονομική κρίση στην Ελλάδα?».

Η απάντηση αποστομωτική: «Πρέπει να

ευγνωμονούμε την Ελλάδα. Το οξυγόνο που μας έδωσε πρέπει να αποπληρωθεί ως χρέος. Φιλοσοφία, Δημοκρατία, Τραγωδία. Όλα προέκυψαν από την Ελλάδα. Ξεχνάμε ποια είναι η σχέση ανάμεσα στη Φιλοσοφία και την Τραγωδία; Χωρίς Σοφοκλή δε θα υπήρχε Περικλής. Χωρίς Περικλή δε θα υπήρχε Σοφοκλής» (και εννοεί ότι χωρίς μεγάλους πολιτικούς δε θα υπήρχαν διανοούμενοι, καλλιτέχνες και σοφοί). «Ο σημερινός τεχνοκρατούμενος κόσμος χρωστάει τα πάντα στην Ελλάδα. Θα μπορούσε να απαιτήσει από τον σύγχρονο κόσμο χιλιάδες δισεκατομμύρια για συγγραφικά δικαιώματα και θα ήταν λογικό να της τα δώσουν πάραυτα».

Μίλησε και για την ταινία του, για τον

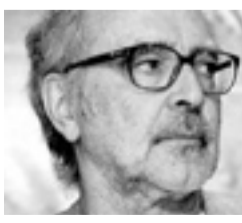
σύγχρονο κόσμο μας, για τα πολιτικά, οικονομικά και ηθικά προβλήματα που υπάρχουν, με αφορμή μια κρουαζιέρα στη Μεσόγειο, με διάφορους σταθμούς από τη Νάπολη και Ελλάδα μέχρι την Αίγυπτο.

Σχόλιο της εφημερίδας:

Εάν μπορούσαν, σε μια μέρα, να επιστραφούν όλα τα ιστορικά μνημεία που έχουν κλαπεί από την Ελλάδα και βρίσκονται σε μουσεία του εξωτερικού, θα κρεμούσαν τα περιφάνη τους ιδρύματα ταμπέλα με τη φράση: «Κλειστόν λόγω έλλειψης εκθεμάτων». Οι δε βιβλιοθήκες όλου του κόσμου που «φιλοξενούν» χιλιάδες τόμους βιβλίων των αρχαίων Ελλήνων συγγραφέων και με υπερηφάνεια «ανεβάζουν»

θεατρικά έργα του Σοφοκλή, Ευριπίδη ... ή στα επιστημονικά τους συνέδρια αναφέρονται με δέος στον Αριστοτέλη, τον Πλάτωνα, το Δημόκριτο για να στηρίξουν τις νέες επιστημονικές τους μελέτες, θα έμειναν γυμνές και αραχνιασμένες, αλλά και η ίδια η ζωή τους θα αποτελούσε ένα τεράστιο κενό αν τους αφαιρούνταν το ελληνικό πολιτιστικό υπόβαθρο.

Δικαιολογημένα, ο διεθνούς φήμης σκηνοθέτης Ζαν - Λικ Γκοντάρ αρνείται να προσέλθει στο 63° Φεστιβάλ των Καννών μετά από την τελευταία στάση των ευρωπαίων έναντι των Ελλήνων. Αγανακτισμένος δε με την αγνωμοσύνη τους προς την «τροφή», που τους έδωσε το πνευματικό της γάλα, βροντοφωνάζει προς κάθε κατεύθυνση: «Όλοι μας χρωστάμε τα πάντα στην Ελλάδα».

Η ΕΛΛΑΣ ΕΑΛΩ ;

συνέχεια από την 1η σελίδα

υμίν ποιμνιον του Θεού, επισκοπούντες μη αναγκαστώς, αλλ' εκουσίως, μηδέ αισχροκερδώς αλλά προθύμως, μηδ' ως κατακυριεύοντες των κλήρων, αλλά τύποι (παραδείγματα αρετής) γινόμενοι του ποιμνίου» (Α' Πετρ. 5.2). Πολύ δε περισσότερο να θωρακίσουμε τους χριστιανούς μας από τις σκοτεινές δυνάμεις, τις αιρέσεις και τλάνες, τον παπισμό και προτεσταντισμό, τις παραθρησκευτικές οργανώσεις, που θέλουν να πλήξουν το Ορθόδοξο φρόνημα.

Μακάρι η πολιτική και η εκκλησιαστική ηγεσία να συνεργασθούν για την εξυγίανση την δική τους και της κοινωνίας μας, ώστε να βγούμε από το λαβύρινθο στον οποίο έχουμε μπει.

3. Τα εθνικά θέματα:

Σε όλους τους τόνους αυτές τις ημέρες ακούμε ότι με την προσφυγή μας στο Δ.Ν.Τ. και την Ευρωπαϊκή Ένωση χάσαμε την Εθνική μας κυριαρχία.

Τί σημαίνουν τα λόγια αυτά; Μήπως ότι πρέπει να κάνουμε υποχωρήσεις στα μεγάλα εθνικά θέματα; Στο Κυπριακό, Θράκη, στο Αιγαίο, στο όνομα Μακεδονία και σε ένα σωρό αξιώσεις, που εγείρουν κάθε φορά οι γείτονές μας και οι άλλες μεγάλες Δυνάμεις, που απεργάζονται ανέκαθεν την καταστροφή του Ελληνικού Έθνους; Γιατί είμαστε τόσο δέσμιοι και δεν εκμεταλλευόμαστε τον ορυκτό πλούτο π.χ. υδρογονάνθρακες, ουράνιο, πετρέλαιο κ.ο.κ. Ποιοι δεν μας αφήνουν;

Μήπως αυτές τις ημέρες πρέπει να θυμηθούμε τα λόγια του μισέλληνα τέως Υπουργού των Εξωτερικών των Η.Π.Α. Χένρι Κίσσινγκερ ότι ο Ελληνικός λαός είναι σκληροτράχηλος και πρέπει να τον πλήξουμε στην Ιστορία, την γλώσσα και την θρησκεία;

Εκείνο το οποίο θα πρέπει ιδιαίτερα να μας προβληματίζει είναι η αξίωση της Γερμανίας να τους δώσουμε κάποιο από τα νησιά μας π.χ. Κέρκυρα για να πληρώσουμε το χρέος μας. Εδώ φαίνεται κατά πόσο αλληλέγγυα είναι τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ενώσεως.

Θα μείνουν στην Ιστορία ως συγνοί και σκληρόκαρδοι.

Αλλά το πρόβλημα των μεταναστών δεν είναι άνευ σημασίας. Η πατρίδα μας έγινε ξέφραγο αμπέλι. Οι ταγοί της πολιτείας δεν γνωρίζουν πόσοι είναι ακριβώς οι μετανάστες με αποτέλεσμα να υπάρχει πλήρης ασυδοσία από μέρους των μεταναστών.

4. Μετάνοια

- Τιμιότητα - Άσκηση:

Αν θέλουμε να ορθοποδήσουμε ως έθνος, οφείλουμε να μετανοήσουμε για όλα τα σφάλματα του παρελθόντος. Κυρίως γιατί δώσαμε το δικαίωμα στους ξένους να μας χλευ-

άζουν και βέβαια, γιατί δεν τιμήσαμε τους προγόνους μας, οι οποίοι μας παρέδωσαν μία Ελλάδα υπερήφανη και σεβαστή απ' όλους τους λαούς της γης.

Να ζητήσουμε συγγνώμη από το Θεό γιατί δεν σταθήκαμε στο ύψος των περιστάσεων. Να πούμε ικετευτικά στο Θεό: «Ημάρτομεν, ηνομήσαμεν, ηδικήσαμεν ενώπιόν Σου».

Να αναδείξουμε στις δύσκολες αυτές ημέρες το προτέρημά μας, που είναι το φιλότιμο.

Να εργασθούμε συλλογικά για να ανταποκριθούμε στο μεγάλο χρέος μας. Οι πολιτικοί ας κάνουν πρώτοι τις θυσίες, που απαιτούνται, για να δώσουν το καλό παράδειγμα. Κυρίως ας μάθουμε να ασκούμαστε στη ζωή μας. Να αγαπήσουμε την εγκράτεια, την λιτοδίαιτη ζωή, την κακοπάθεια. Να πολεμήσουμε την φιλαργυρία, η οποία είναι ειδωλολατρία.

Είναι αλήθεια ότι στην εποχή μας, αφού εγκαταλείψαμε το Θεό, το Ευαγγέλιο, τις ηθικές αξίες και αρχές, θεοποιήσαμε το χρήμα. Δώσαμε έμφαση στην ύλη και όχι στο πνεύμα. Τα αποτελέσματα είναι ζοφερά. Γι' αυτό όλες οι συζητήσεις για τη διαφθορά δεν θα μας ωφελήσουν, αν δεν αγωνισθούμε.

Η Εκκλησία, που είναι το πνευματικό θεραπευτήριο, εγγυάται την κάθαρσή μας από τα πάθη. Κυρίως, ας ενδιαφερθούμε για τον συνάνθρωπό μας. Ας αποκτήσουμε την βασιλίσσα των αρετών, την αγάπη, και ας προσευχηθούμε να φυλάξει ο Θεός την νεολαία μας από κάθε δοκιμασία. Ας μη χάσουμε την πίστη μας στο Θεό και την αιοδοξία. «Η Ελλάδα ποτέ δεν πεθαίνει» αρκεί να βρούμε το σωστό προσανατολισμό μας.

Έχουν μεγάλη αξία οι συμβουλές και οι προτροπές του γέροντος Παϊσίου. Στα θέματα της πατρίδος μας δεν ήθελε οι Χριστιανοί να είναι αδιάφοροι. Πολύ λυπόταν, που έβλεπε κομματικούς ανθρώπους να επιζητούν να βουλευθούν οι ίδιοι και να μην ενδιαφέρονται για την πολιτεία. Ο καημός και η απορία του ήταν πώς οι υπεύθυνοι δεν αντιλαμβάνονται που οδηγούμαστε. Ο ίδιος από παλαιά διέβλεπε την σημερινή κατάσταση και ανησυχούσε, αλλά δεν διέσπειρε τις ανησυχίες του στον κόσμο. Έλεγε: «Από το κακό που επικρατεί σήμερα θα βγει μεγάλο καλό». Γενικώς συμβούλευε όλους να έχουν σεβασμό και αγάπη προς την πατρίδα, να ενεργούν για το κοινό καλό ενσυνείδητα και να μην παρασύρονται από το γενικό πνεύμα της αδιαφορίας, της ισοπεδώσεως, του βολέματος, της καταχρήσεως» (Ιερομόναχου Ισαάκ. Βίος Γέροντος Παϊσίου σελ. 703).

ΘΡΟΝΟΙ ΒΑΣΙΣΜΕΝΟΙ ΣΤΗΝ ΑΔΙΚΙΑ!

συνέχεια από την 1η σελίδα

• Η αδικία συνεχίζεται στο πρόσωπο του μόνου επιζώντος Επισκόπου, που επί 36 χρόνια αλύπητα χτυπιέται. Είναι ο γνωστός για την αγιότητα και θεολογική του δύναμη **Μητροπολίτης Αττικής κ. Νικόδημος (Γκατζιρούλης)**.

Άραγε οι σεμνοί αρχιερείς δεν διάβασαν ποτέ τα τρία χωρία, που καταδικάζουν την αδικία εναντίον αθώου;

• Το ένα είναι το επιχείρημα (εν είδει ερωτήματος) του **αγίου φαρισαίου Νικόδημου** (γνωστού ως νυκτερινού μαθητού του Χριστού): «*Μή ο νόμος ημών κρίνει τον άνθρωπον, εάν μή ακούση παρ' αυτού πρότερον και γνώ τί ποιεί;*» (Ιωάν. ζ' 51). Αναπολόγητο θα κρίνετε τον Ιησού;

Και οι μεν Ιουδαίοι τότε μετά το λόγο του Νικόδημου εκείνου «απήλθον». Διέλυσαν την άδικη συνοδό τους. Τούτον όμως τον Νικόδημο (τον Αττικής) άδικοι σύνοδοι αρχιερέων αναπολόγητο τον κρίνουν και τον καταδικάζουν. Έγκλημα αδικίας «**κατ' εξακολούθησιν**».

• Το άλλο χωρίο: «*Απο-*

καλύπτεται οργή Θεού απ' ουρανού επί πάσαν αδικίαν ανθρώπων των την αλήθειαν εν αδικία κατεχόντων» (Ρωμ. α' 18). Δεν παίζει ο Θεός με τους αδίκους.

Κατέχουν την ορθόδοξη αλήθεια, αλλ' επιμένουν ν' αδικούν τον αθώο Μητροπολίτη. Γιατί; Κάποιο **σύνδρομο** τους δεσμεύει στην εμπάθεια. Μερικοί το αποκαλούν... Σεραφειμικό!

• Το τρίτο χωρίο: Κλείνει την πόρτα της αιώνιας Βασιλείας ο Κύριος σε χαρισματούχους της εκκλησιαστικής διακονίας. Τους αποπέμπει: «*Πορεύεσθε απ' εμού οι εργάται της αδικίας*» (Λουκ. ιγ' 27).

Δεν το υπολογίζουν αυτό το χωρίο οι κατά καιρούς και νυν **μοικεπιβάτες** επισκοποι; Σημειώνουμε, ότι σήμερα την ποιμνη του κανονικού Μητροπολίτου κ. Νικόδημου την έχουν μοιρασμένη οι εξής: Βαρθολομαίος («Μεγαρίδος»), Νικόλαος («Μεσογαίας»), Κύριλλος («Κηφισίας»), Αθναγόρας («Ιλίου»).

Η τελευταία Ιεραρχία έδωσε τη χαριστική βολή στον αδικούμενο σεμνό

Μητροπ. Αττικής Νικόδημο. Θα άρουμε, είπαν, το επιτίμιο της «**ακοινωνσίας**», υπό τον όρο ν' αναγνώρισες, ότι καλώς έγιναν όσα εις βάρος σου έγιναν!

Έ, όχι και τέτοια σκληρότητα! Σαν να του λένε:

— *Σε χτυπάγαμε δεμένον τριάντα έξι χρόνια. Τώρα σε λύνουμε, αλλά θα πης, ότι καλά κάναμε που σε χτυπάγαμε!...*

Και περιμένετε απ' τον επίσκοπο Νικόδημο νάχη τέτοιο... μαζοχισμό;

Να γιατί η ορισθείσα από την Ιεραρχία τριμελής επιτροπή δεν τόλμωσε ακόμα να μεταβή στο μοναστήρι του και να του επιδώση την αδικότατη απόφασι. Η **δικαιοσύνη** δεν συναλλάσσεται με την **αδικία!**

Από το περιοδικό «**Ιωαν. Βαπτιστής**»

Σημείωση: Παράλληλα προς τα παραπάνω υπενθυμίζουμε και την φράση του μακαριστού θεολόγου που απύθνηε προς τους άρπαγες των θρόνων (Μοικεπιβάτες): «Αδελφέ, πύε το αίμα μου**».**

Ημ. Κύρκας 1994

Αυτοί που «έφυγαν»... από την αιωνιότητα

ΕΠΙΣΤΕΓΑΣΜΑ ΚΥΝΙΣΜΟΥ

συνέχεια από την 1η σελίδα

δώδεκα ανεπίληπτων αρχιερέων (ανάμεσά τους και ο Χαλκίδος Νικόλαος Σελέντης), δεν αισθάνθηκαν την ανάγκη να αναηπλαφίσουν την απόφαση των Συντακτικών Πράξεων του διδύμου Σεραφείμ-Ιωαννίδη, ούτε μπόρεσαν να ακυρώσουν στο πρόσωπο του μόνου επιζώντος δεδιωγμένου Μητροπολίτου πρώην Αττικής και Μεγαρίδος Νικόδημου, το Σεραφείμιον άγος. Μετά από 35 χρόνια, αδυσώπητου διωγμού, παραμένουν καθηλωμένοι στην ίδια αγριότητα.

Επιστέγασμα δε του κακοφομισμένου καρκινώματος που ταλαιπωρεί το σώμα της Εκκλησίας, όλα αυτά τα χρόνια, ήταν οι ίντριγκες των τελευταίων μηνών με το «έκκληπτον» του Μπεζενίτη και την εφόρμηση του κ. Βαρθολομαίου εις τα της Εκκλησίας της Ελλάδος, η αναδίπλωσή του, η χειροτονία νέων «μοικεπιβατών» και τέλος η κυνική... «μεγάθυμη» άρση του ανύπαρκτου

επιτίμιου της «ακοινωνσίας» του Μητροπολίτου πρώην Αττικής και Μεγαρίδος Νικοδήμου «υπό όρους»...

Το ανακοινωθέν της Συνόδου είναι μνημείον φαρισαισμού που αμιλλάται την υποκρισία Άννα και Καϊάφα. Γι' αυτό και δεν το αναδημοσιεύουμε για να μην αμαυρώσουμε-μολύνουμε, το λευκό χαρτί της σελίδας αυτής του ταπεινού αυτού εντύπου.

Βέβαιον, βεβαιότατον όμως είναι, ότι εν συνεχεία η αναηπλάφιση της καρατομίσσεως των Δώδεκα αρχιερέων θα διεξαχθεί κάπου Αλλού, για να αποδοθεί η Θεία Δικαιοσύνη, και τότε «...ουαί εις εκείνους που το σκάνδαλον οικοδόμησαν και σ' αυτούς που το αναπαλαιώνουν»...

• Το σχόλιο αυτό δημοσιεύεται στο περιοδικό «**Χριστιανική Βιβλιογραφία**» στο τεύχος **Μαΐου-Ιουνίου 2010**.

ΑΓΩΝΑΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΩΝ ΑΓΩΝΙΖΟΜΕΝΩΝ
ΛΑΡΙΣΑΙΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ
ΑΡΙΘΜ. ΦΥΛΛΟΥ 159, ΚΩΔ. ΥΠ. 1603
ΙΟΥΝΙΟΣ 2010

Ιδιοκτήτης - Εκδότης - Διευθυντής
Τριαντάφυλλος Ι. Τσιοσίπουλος

ΣΥΝΤΑΣΣΕΤΑΙ ΑΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Γραφεία: Αιόλου 20 & Αστροναυτών, Τ.Κ. 41221 Λάρισα
Τηλ. & Φαξ: 2410 55-11-13

Εκδίδεται με προαιρετικές προσφορές
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

www.agonas.org
info@agonas.org

ΓΙΑΤΙ ΜΕ ΔΙΩΚΟΥΝ¹

ΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΡΑΣΚΑΣ-ΠΡΙΖΡΕΝΗΣ ΑΡΤΕΜΙΟΣ

Με κατηγορούν αναποδείκτως ότι κάνω σχίσμα στην Σερβική Ορθόδοξη Εκκλησία (επίσκοπος Γρηγόριος, νυν Ερζεγοβίνης), ότι έχω οργανώσει απόπειρα δολοφονίας του γραμματέα μου (επίσκοπος Αθανάσιος Γιέβτιτς), για οικονομικές καταχρήσεις (Μητροπολίτης Ιωάννης και άλλοι), για μη σεβασμό της Συνόδου της Ιεραρχίας και της Διαρκούς Ιεράς Συνόδου (Μητροπολίτης Αμφιλόχιος, Πατριάρχης Ειρηνάιος), για...

Εγώ όμως το μόνο που επιθυμούσα και επιθυμώ είναι ο σεβασμός των ιερών κανόνων, του Καταστατικού Χάρτη της Σερβικής Ορθόδοξης Εκκλησίας, των κανονικών αρμοδιοτήτων του Επισκόπου και του απαραβίαστου των δικαιωμάτων του, τα οποία μου καταπατούν εδώ και πέντε χρόνια. Ήθελα να μου απαντήσουν σε κάποια ερωτήματα, αμφιβολίες, ασάφειες...

Αντί αυτού, ελάμβανα μόνο αποφάσεις, παραγγελίες, διατάγματα, εντολές, οι οποίες παραβίαζαν τόσο την κανονική τάξη της Ορθόδοξης Εκκλησίας όσο και τα δικαιώματά μου ως κανονικού Επισκόπου.

Πού είναι το πρόβλημα; Στο γεγονός

ότι εδώ και δέκα χρόνια επιμόνως και συνεπώς αγωνίζομαι για τον λαό μου στο Κοσσυφοπέδιο και για το Κόσοβο και τα Μετόχια μέσα στην Σερβία. Αυτή η θέση και η προσπάθεια ενοχλούσε το καθεστώς του Slobodan Milosevic, το νυν καθεστώς του Boris Tadic, και ειδικά την Διεθνή Κοινότητα στην ολοκλήρωση των σχεδίων δημιουργίας του λεγομένου ανεξάρτητου Κοσσυφοπεδίου ως δευτέρου Αλβανικού κράτους στα Βαλκάνια.

Και άλλο: η σαφής και η αποφασιστική στάση μου έναντι του Οικουμενισμού, του Παπισμού και της Παγκοσμιοποίησης, έναντι των νεωτεριστών στην ζωή και τη θεολογία (Ιγνάτιος Μίνιτς²), ενοχλούσε και ενοχλεί μερικούς στην Σερβική Ορθόδοξη Εκκλησία, οι οποίοι αυτές τις αρχές

και στόχους έχουν ασπαστεί και κοπιάζουν για την πραγματοποίησή τους.

Έτσι, ενωμένοι όλοι αυτοί τους οποίους εμποδίζω στην εκπλήρωση των άτιμων σκοπών τους, επιτίθενται από κοινού εναντίον μου, έτοιμοι να με απομακρύνουν από την θέση μου, είτε να με εξοντώσουν.

Ξέρω, ότι όλοι οι προκάτοχοί μου στον θρόνο της Μητροπόλεως Ράσκα-Πριζρένης, όπως και όλος ο Σερβικός λαός στο Κόσοβο και τα Μετόχια, αιώνες τώρα μαρτυρούσαν και μαρτυρούν με την παραχώρηση του Θεού. Δεν είναι παράξενο που και εγώ έχω την ίδια τύχη.

Οι διώκτες μου μπορούν να μου στερήσουν τον επισκοπικό θρόνο, ακόμα και το επισκοπικό αξίωμα, μπορούν να με ανακηρύξουν άρρωστο, με γεροντική άνοια, ακόμα και παράφρονα (όπως το έχει ήδη κάνει ο Σάββας Γιάνιτς³), μπορούν να κάνουν και πολλές άλλες ανομίες τις οποίες ούτε μπορώ να φανταστώ. Όλα θα τα αντέξω με την βοήθεια του Θεού.

Παρ' όλα αυτά δεν μπορούν να με αναγκάσουν να κάνω το σχίσμα και να διασπάσω τον αγιοσαββίτικο χιτώνα της Σερβικής Ορθόδοξης Εκκλησίας, δεν μπορούν να

με σπρώξουν στην αγκαλιά του Πάπα Ρώμης, ούτε στην αγκαλιά των ευρωπαϊκών οικουμενιστών, διότι δεν πρόκειται να υποχωρήσω από τις θέσεις μου.

Όθεν, κραυγαλέα η προσευχή: «Γένοτο, Κύριε, το έλεός σου εφ' ημάς, καθάπερ ηλιπίσαμεν επί σε». Αμήν.

Σημειώσεις

¹ Το σημείωμα αυτό έγινε λίγες μέρες πριν να αρχίσει ο διωγμός, αλλά που ήταν ήδη φανερό ότι έπονται δύσκολες μέρες, και ότι η ΔΙΣ ήταν αποφασισμένη να προβεί σε σκληρά μέτρα εναντίον του Επισκόπου Αρτεμίου, ενώ οι συκοφαντίες είχαν πάρει τεράστιες διαστάσεις.

² Ιγνάτιος Μίνιτς, Επίσκοπος του Μπρανίσεβο στην κεντρική Σερβία, είναι καθηγητής Δογματικής στη Θεολογική Σχολή του Βελιγραδίου. Είναι γνωστός για άλλους νεωτερισμούς που εισάγει στα διδασκόμενα και στα γραφόμενά του, πολλά των οποίων αντιβαίνουν στην Ορθόδοξη Παράδοση και στην Πατερική Θεολογία. Παράδοξο είναι ότι στη διδασκαλία του έχει πλήρη υποστήριξη και κάλυψη των τριών μαθητών του αγίου Ιουστίνου Πόττοβιτς (Μπούλοβιτς, Ράντοβιτς και Γιέβτιτς). Δεν είναι άσχετο να επισημάνω ότι κυριότερη θέση στη διδασκαλία του Μίνιτς κατέχει στην ουσία η θεολογία του Μητροπολίτου Περγάμου Ι. Ζηζιούλα, του οποίου ο Μίνιτς (ομού με τους Γιέβτιτς, Ράντοβιτς και Μπούλοβιτς) είναι πιστός ακόλουθος. Επιπρόσθετη οδύνη προκαλεί και το γεγονός ότι του αναθέτει τη συγγραφή των βιβλίων για το μίσθημα των Θρησκευτικών (μετά από τότε που εισήχθη το Μάθημα των Θρησκευτικών στα σχολεία της Σερβίας το 2001, ύστερα από 50 χρόνια). Η πρωτοπορία του Σεβασμιωτάτου Ιγνατίου Μίνιτς στη λειτουργική αναγέννηση (με ενεργή υποστήριξη πάλι των ιδίων Επισκόπων), που πολλές φορές συνεπάγεται, εκτός των άλλων, και την κατάργηση των τέμπλων μέσα στους ναούς, έχει προκαλέσει πολλές ταραχές και αντιδράσεις στον σερβικό λαό.

³ Ο Σάββας Γιάνιτς από τη μονή Ντέτσανι, ο πρεσβυτήρ των θέσεων για συνεργασία με αλβανικές αρχές στην Πρίστινα και έτσι σταδιακά αναγνωρισμένος της ανεξαρτησίας του Κόσοβου, είναι μαζί με τον βοηθό Επισκόπο Θεοδοσίο Σίμπαλιτς. Εδώ και πολλά χρόνια επιδιώκει την εκδίωξη του Μητροπολίτου Αρτεμίου από την έδρα του.

Η ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΗΣ ΔΙΣ ΕΙΝΑΙ ΑΝΤΙΚΑΝΟΝΙΚΗ ΚΑΙ ΜΗ ΝΟΜΙΜΗ

του Ρόντολιουμπ Λάζιτς

Στην απόφαση της Διαρκούς Ιεράς Συνόδου της Σερβικής Ορθόδοξης Εκκλησίας περί της απόλυσης του επισκόπου Αρτεμίου υπάρχουν ορισμένες ανωμαλίες. Δηλαδή, στην Ανακοίνωση της Συνόδου γράφει: «Σήμερα στη συνεδρίαση της Διαρκούς Ιεράς Συνόδου της Σερβικής Ορθόδοξης Εκκλησίας, στην οποία προήδρευε ο Σέρβος Πατριάρχης κ.κ. Ειρηνάιος, αποφασίστηκε να ΞΕΚΙΝΗΣΕΙ η διαδικασία διαπίστωσης της κανονικής ευθύνης του Σεβασμιωτάτου επισκόπου Ράσκα-Πριζρένης κ. Αρτεμίου στον πρώτο βαθμό (Καταστατικός Χάρτης της Σερβικής Ορθόδοξης Εκκλησίας αρ. 70, παράγραφος 20 και 356), με την υποχρέωση του ιδίου να συνεργάζεται στη διαδικασία, και να ΑΠΟΛΥΘΕΙ ΑΠΟ ΤΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗ της Μητρόπολης Ράσκα-Πριζρένης μέχρι την ολοκλήρωση της διαδικασίας, ήτοι μέχρι την επόμενη τακτική συνεδρίαση της Συνόδου της Ιεραρχίας».

Όμως, σύμφωνα με το άρθρο 111 του Καταστατικού Χάρτη της Σερβικής Ορθόδοξης Εκκλησίας «Η Σύνοδος της Ιεραρχίας μπορεί να απομακρύνει τον αρχιερέα της Μητρόπολης, μόνο μετά από κανονική καταδίκη ή να τον απολύσει, εάν αποδειχθεί η ανικανότητά του».

Άρα, τον επίσκοπο Αρτέμιο μπορεί να απομακρύνει ή απολύσει η ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΡΧΙΑΣ, και όχι η ΔΙΑΡΚΗΣ ΙΕΡΑ ΣΥΝΟΔΟΣ, και αυτό μόνο για τους δύο αναφερόμενους λόγους.

Η Διαρκής Ιερά Σύνοδος δικάζει τον επίσκοπο σε πρώτο βαθμό, και η Σύνοδος της Ιεραρχίας σε δεύτερο βαθμό, και μόνο ύστερα μπορεί η Σύνοδος της Ιεραρχίας να απολύσει τον

επίσκοπο από τη διοίκηση της Μητρόπολης.

Αυτό δεν συμβαίνει στην προκειμένη περίπτωση, διότι η Διαρκής Ιερά Σύνοδος μόλις ΞΕΚΙΝΗΣΕ τη διαδικασία: η απόφαση περί της κανονικής του ευθύνης ακόμη δεν λήφθηκε ούτε στον πρώτο ούτε στον δεύτερο βαθμό, και επομένως ο Επίσκοπος Αρτέμιος δεν μπορεί να απολυθεί από την διοίκηση της Μητρόπολης. Ειδικά δεν μπορεί να τον απολύσει η Διαρκής Ιερά Σύνοδος, διότι αυτό είναι αρμοδιότητα της Συνόδου της Ιεραρχίας.

Δεν υπάρχει επίσης αποδεδειγμένη ανικανότητα, οπότε ούτε βάσει αυτού ο επίσκοπος Αρτέμιος θα μπορούσε να απολυθεί από τη διοίκηση της μητρόπολής του, και στην ίδια να διοριστεί τοποτηρητής.

Το μοναδικό άρθρο το οποίο ρυθμίζει την απομάκρυνση από τη διοίκηση είναι το άρθρο 111. Το δικαίωμα διοίκησης της μητρόπολης (και στην ανακοίνωση αναφέρεται ότι ακριβώς αυτό έχει γίνει) μπορεί να του αφαιρεθεί μόνο βάσει του άρθρου 111 του Καταστατικού Χάρτη, και αυτό από τη ΣΥΝΟΔΟ ΤΗΣ ΙΕΡΑΡΧΙΑΣ (όχι της Διαρκούς Ιεράς Συνόδου), αφού καταδικαστεί κανονικά. Δεν καταδικάστηκε όμως κανονικά αλλά ξεκίνησε η διαδικασία εναντίον του για την διαπίστωση της ευθύνης. Η Διαρκής Ιερά Σύνοδος δεν έχει δικαίωμα να απολύει από τη διοίκηση της Μητρόπολης. Η Διαρκής Ιερά Σύνοδος δικάζει σε πρώτο βαθμό για τις κανονικές ευθύνες του αρχιερέα, και η Σύνοδος της Ιεραρχίας σε δεύτερο βαθμό, μετά από αίτηση, και μεταγενέστερα η Σύνοδος της Ιεραρχίας λαμβάνει απόφαση περί απομάκρυνσης του επισκόπου από τη διοίκηση

της μητρόπολης.

Το άρθρο 111 του Καταστατικού Χάρτη έχει ως εξής:

«Η Σύνοδος της Ιεραρχίας απομακρύνει ή απολύει αρχιερέα κατόπιν αποδεδειγμένης αδυναμίας, ή κατόπιν επιβεβαιωμένης διακοπής ενός από τους όρους του άρθρου 104, καθώς και βάσει της δικαιολογημένης αίτησης για σύνταξη».

Άρα λοιπόν, μπορεί να τον απομακρύνει μόνο η ΣΥΝΟΔΟΣ ΤΗΣ ΙΕΡΑΡΧΙΑΣ για τους αναφερόμενους λόγους. Η Διαρκής Ιερά Σύνοδος δεν μπορεί να το κάνει. Και δεν υπάρχει κανένα άλλο άρθρο του Καταστατικού Χάρτη το οποίο ρυθμίζει την απομάκρυνση από τη διοίκηση.

Ότι η απόφαση της Διαρκούς Ιεράς Συνόδου σχετίζεται με την κατάσταση αυτή φαίνεται και από το γεγονός ότι διορίστηκε τοποτηρητής στη Μητρόπολη, και αυτό πράττεται μόνο όταν η μητρόπολη είναι κενή, βάσει του άρθρου 112 του Καταστατικού Χάρτη το οποίο έχει ως εξής:

«Η κενή μητρόπολη διοικείται από τοποτηρητή τον οποίο ορίζει η Διαρκής Ιερά Σύνοδος. Η εκλογή του αρχιερέα της κενής μητρόπολης θα πραγματοποιηθεί εντός της περιόδου που προβλέφθηκε από τους κανόνες».

Ο τοποτηρητής διορίζεται μόνο σε αυτές τις περιπτώσεις οι οποίες περιγράφηκαν στο άρθρο 111 και σε καμία άλλη περίπτωση.

Εκτός αυτού ο επίσκοπος Αρτέμιος δεν μπορεί, σύμφωνα με τον 19ο κανόνα της Συνόδου της Καρθαγένης, να απομακρυνθεί από την επισκοπή του, προτού να ολοκληρωθεί η διαδικασία εναντίον του και ληφθεί η κανονική καταδίκη.

Ιερά Μητρόπολις Πειραιώς ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΩΞΗ ΤΟΥ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΡΑΣΚΑΣ-ΠΡΙΖΡΕΝΗΣ Κ. ΑΡΤΕΜΙΟΥ

Πειραιεύς 16 Φεβρουαρίου 2010

Μετά βαθυτάτης πικρίας, άλγους και οδύνης επληροφορήθημεν περί της από 13 τρ. μηνός ε.έ. αποφάσεως της Ιεράς Συνόδου της Σερβικής Ορθόδοξης Εκκλησίας, η οποία συνήλθε υπό την προεδρία των νεοεκλεγέντος Μακαριωτάτου Πατριάρχου των Σέρβων κ.κ. Ειρηνάιου περί διαθεσιμότητας και ουσιαστικής απομακρύνσεως εκ των κανονικών αυτού καθηκόντων του Πανιερωτάτου Επισκόπου Ράσκα και Πριζρένης κ.κ. Αρτεμίου, ανδρός

κεκοσμημένου δι' αποστολικών αρετών, αγωνιστού της πίστεως και ομολογητού Αυτής.

Αισθανόμεθα βαθύτατον αποτροπιασμόν διά την απαράδεκτον αυτήν απόφασιν της Ορθόδοξης Σερβικής Εκκλησίας, αλλά δεν εκπλησσόμεθα, διότι ως αποδεικνύεται οι αυτοί άνθρωποι που ωδήγησαν

τον μακαριστόν Πατριάρχη των Σέρβων κυρόν Παύλον εις συμπροσευχήν μετά των αθέσμων και αιρετικώς λειτουργούντων Ρωμαιοκαθολικών της Κροατίας, των «αγιοποιησάντων» τον αιμοσταγή εγκληματιάν και ψευδοάγιον της Ρωμαιοκαθολικής παρασυναγωγής Καρδινάλιον Αλουΐσιο Στέπινιτς, τον ηθικόν και φυσικόν αυτουργόν της αιμοσταγούς δολοφονίας διά πολυωδύνων βασάνων οκτακοσίων χιλιάδων (800.000) αγίων ενδόξων νεομαρτύρων του Σερβικού έθνους και της Αγιωτάτης ημών Εκκλησίας υπό των ορδών των Ρωμαιοκαθολικών Ουστάσι, ενορχηστρώνουν τώρα την κανονικόν και φυσικόν εξόντωνσιν ενός αγίου, ανεπισόγου, θεοφιλοῦς και λαοφιλοῦς πνευματικού ταγού του Σερβικού έθνους, αγωνιζομένου διά τα δίκαια της πίστεως και της πατρίδος αυτού με προσχηματικές κατηγορίες, που δεν θα ανθέξουν υπό το φως της αληθείας.

Επικαλούμεθα τας θεοπειθείς ευχάς προς τον Δομήτορα της Εκκλησίας Κύριον του συγχρόνου Αγίου του Σερβικού Έθνους και βαθυνουστάτου Ορθόδοξου Θεολόγου, καταδειξαντος δι' εξαιρέτων συγγραφών την αιρετικόν κακοδοξίαν του αντιθέου Παπισμού, μακαριστού γέροντος Ιουστίνου Πόποβιτς, πνευματικού πατρός του δικωμένου αντιοικουμενιστού Ιεράρχου και τινων ετέρων Ιεραρχών της Σερβικής Ορθόδοξης Εκκλησίας, ίνα καταπαύση αυθωρεί ο κατ' αυτού ενορχηστρούμενος διωγμός.

Ο Μητροπολίτης Ο Πειραιώς Σεραφεΐμ

«Ο λαός δεν έδωσε πληρεξουσιότητα να καταργήσετε την εθνική ανεξαρτησία του»

Από το βάθος της νεοελληνικής ιστορίας ακούγεται η αγωνιώδης κραυγή του Δημητρίου Υψηλάντη, που ύψωσε, διαμαρτυρούμενος για την προωθούμενη – στην Γ' Εθνική Συνέλευση της Επιδαύρου – πράξη εθελοδοουλείας.

Η ιστορία επαναλαμβάνεται επιβεβαιώνοντας για άλλη μια φορά ότι τα παθήματα δε μας έγιναν μαθήματα. Ακούγοντας κανείς τα παραπάνω αγωνιώδη λόγια αισθάνεται ότι τα απευθύνει και στους σημερινούς άρχοντες του δύσμοιρου αυτού λαού.

Ας παρακολουθήσουμε τον ένθερμο και βαθυστόχαστο λόγο του γνήσιου αυτού πατριώτη που απηύθυνε στην Γ' Εθνική Συνέλευση της Επιδαύρου.

Προς την Γ' Εθνική Συνέλευση των Ελλήνων Κύριοι,

Και ως απλούς πολίτης και ως πρωταίτιος του σημερινού αγώνος, χρεωστώ εις το Έθνος μου, εις την οικογένειάν μου και εις εμέ τον ίδιο να εκφράσω παρηρησία τα φρονήματά μου εις μίαν κρίσιμον περίστασιν, εκ της οποίας κρέματα η μέλλουσα τύχη της Ελλάδος.

Η Εθνική Συνέλευσις, αποφασίζουσα να ζητήσει την μοναδικήν μεσιτείαν του εν Κωσταντινουπόλει πρέσβεως της Αγγλίας, διά να συμβιβάση την Ελλάδα με τους τυράννους της, παρεκτρέπεται από τα ιερά χρέη της και από τον προς ον άρον της συγκροτήσεώς της.

Ο λαός, κύριοι, του οποίου παρηρησιάζετε το πρόσωπον, δεν σας έδωσεν πληρεξουσιότητα να καταργήσετε την εθνικήν και

πολιτικήν ανεξαρτησίαν του, αλλά να την στερεώσητε, να την διαιωνίσητε. Η Ιστορία θέλει μίαν ημέραν κρίνει αδεκάστως τας πράξεις σας.

Η Ευρώπη, κύριοι, ησθάνθη τώρα, πλέον παρά ποτέ, ότι η υπόθεσις των Ελλήνων είναι αρκετά προχωρημένη, διά να μην υποπέση εφεξής εις τας εναντιότητας της τύχης. Και πώς γίνεται, οι πληρεξούσιοι του ιδίου αυτού έθνους, διά μίας πράξεως ανήκουστου εις τα χρονικά των λαών, ν' αποδεικνύωσιν εις τον κόσμον ότι μόνον αυτοί δεν γνωρίζουσιν αυτήν την αλήθειαν!

Αν σας φοβίζει η πτώσις του Μεσολογγίου, αφιερωθήτε, ως και εις τας αρχάς του αγώνος, εις την χαρακτηριστικήν ενέργειαν και τον πατριωτισμόν των Ελλήνων. Το στήθος κάθε Έλληνος είναι δεύτερον Μεσολόγγι.

Αν θορυβεί η έλλειψις πόρων, καταφύγετε εις την γενναιοφροσύνην των πολιτών. Έλλην δεν εκώφευσε ποτέ εις την φωνήν της πατρίδος. Τέλος πάντων, χρήματα δεν έχομεν, ας επικυρώμεν τα χρέη μας.

Έχομεν, όμως, ανάγκην προστασίας, ας καταφύγωμεν εις τους ηγεμόνας όλων των εθνών. Εξ ίσου όλα έχουσι δικαίωμα εις την ευγνωμοσύνην μας. Αι περιστάσεις μας, αι θέσεις των, εγγυώνται την επιθυμητήν βοήθειαν.

Τα μεγάλα έθνη και οι καλοί πατριώται φαίνονται εις τας κρίσιμους περιστάσεις της πατρίδος των. Δούλος είναι εύκολον να γένη τις, όταν θέλη. Αυθέντης, είναι δύσκολον. Επιθυμούμεν ειρήνην, ας τρέξωμεν εις τα όπλα.

Αν, εξ εναντίας, διά λόγους αποκρύφους εις εμέ, η Εθνική Συνέλευσις επιμένη εις την προλαβούσαν απόφασίν της, κρίνω χρέος μου ιερόν και απαραίτητον να διαμαρτυρηθώ, ως και ήδη διαμαρτύρομαι επισήμως κατ' αυτής, ενώπιον του ελληνικού λαού και όλων των λοιπών της χριστιανικής Ευρώπης, ως κατά μίας πράξεως παρανόμου, αντιελληνικής και διόλου αντάξιας ενός έθνους, το οποίον υπεδουλώθη μεν πολλάκις, πλην δεν εσυμβιβάσθη με τους τυράννους του.

Έλλην, όμως, και φίλος άδολος της ελευθερίας του έθνους μου, δεν θέλω να συναγωνισθώ μετά των λοιπών συναδέλφων μου και να χύσω και την τελευταίαν ρανίδα του αίματός μου, εν όσω διαρκεί ο υπέρ ανεξαρτησίας πόλεμος.

Παρακαλώ δε να μοι δοθή επίσημον αντίγραφον της παρούσης μου διαμαρτυρήσεως.

Μένω με το ανήκον σέβας.

Εις Πιάδα τη 12 Απριλίου 1826
Ο πατριώτης
Δημήτριος Υψηλάντης

Παρεμβάσεις στα βαθέα...

ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΕΝΩΣΗ

Καθημερινώς ο ελληνικός λαός γίνεται μάρτυρας για το τι είναι η Ε.Ε., αφού τα αφεντικά “μας” κάθε τόσο μας επισκέπτονται για να δούνε... πόσο αντέχουμε τη λιτότητα που μας υποχρεώνουν να κάνουμε, αφού οι “δικοί” μας πολιτικοί, που είναι δικοί τους χωρίς εισαγωγικά, μας κλέψανε με διάφορους τρόπους από τη μεταπολίτευση (1974) μέχρι σήμερα. Όχι ότι από δω και πέρα θα σταματήσει η κλοπή. Αυτή θα γίνεται με διάφορους τρόπους! Υπάρχει η νόμιμη κλοπή, αυτή που γίνεται με την ψήφιση του νόμου διότι π.χ. ο αρμόδιος υπουργός “λαδώθηκε” και παραγράφηκε το αδίκημα (λάδωμα), ή χρησιμοποιήθηκε το περίστροφο. Αυτό, το ποινικό αδίκημα. Αυτό, το ποινικό αδίκημα. Το γνωρίζουν και τα μικρά παιδιά διότι το διδάσκονται – το μαθαίνουν και από τους γονείς τους. Εκεί που υστερούμε είναι η κοινωνική κλοπή. Αυτή που γίνεται με το νόμο! Αυτή είναι η μεγάλη πληγή της κοινωνίας μας, σ' αυτή είναι θεμελιωμένη η Ε.Ε. και χρειάζεται πνευματική αφύπνιση, επανάσταση συνειδήσεων! Χρειάζεται τέτοια επανάσταση που η κατάρνηση του συντάγματος, ιδιαίτερα στα σημεία εκείνα που “πονάει”, που προστατεύει δηλ. την κοινωνική κλοπή (παράνομο πλούτο), την υπεραξία δηλ. της εργασίας, όχι μόνο δεν θα συνιστά μικρό πταίσμα αλλά θα είναι επιστροφή των κλοπιμαίων και θα θεωρείται φυσιολογική εξέλιξη, πράξη αποκατάστασης της αδικίας των λίγων υπέρ των πολλών αδικημένων. Αλήθεια, τα δύο εκ. (2.000.000) των Ελλήνων που ζουν κάτω από το όριο της φτώχειας, είναι τεμπέληδες γι' αυτό έχουν σχεδόν μόνιμο “σύντροφο” την οικονομική ανέχεια; Πόσο δύσκολο είναι σήμερα να επιστρατευθούν τέτοια αίωλα (σαθρά) επιχειρήματα από τις “πονηρές αλεπούδες” της κοινωνικής κλοπής εναντίον αυτών οι οποίοι δεν είναι μαρξιστές αλλά ευαισθητοποιημένοι, συνειδητά χριστιανοί! Πρόσφατα, σε εκδήλωση-παρουσίαση αρχαίου φιλοσόφου, ακροατής χαρακτήρισε τις θέσεις του φιλοσόφου ως επικίνδυνες για το κοινωνικοπολιτικό κατεστημένο και κατέληξε με τη φράση: «Γι' αυτό δεν διδάσκεται ο Επίκουρος στα

σχολεία!». Άλλος ακροατής είπε: «Μήπως, στα σχολεία διδάσκονται οι πατέρες της Εκκλησίας; Ο Ιερός Χρυσόστομος, πάνω στο θέμα του πλούτου, μεταξύ άλλων λέγει ότι: Ο πλούσιος, ή αυτός είναι άδικος ή κληρονόμος κάποιου άδικου!». Αυτά, ας τ' ακούσουν και κάποιοι αριστεροί “προοδευτικοί” που θεωρούν τη χριστιανική διδασκαλία συντηρητική! Συντηρητικά είναι τα συστήματα χωρίς Άγιο Τριαδικό Θεό!

Αλλά ας επιστρέψουμε στο “συνεταίρο” μας την Ευρωπαϊκή Ένωση, ως ανακεφαλαίωση στα προηγούμενα “βαθέα” της, τονίζοντας μερικά της “ατού”.

Η Ευρωπαϊκή Ένωση, δεν είναι Ένωση. Δεν ενώνει. Χωρίζει, και χωρίζει καλά. Το “πιστεύω” της είναι ο νόμος της ζούγκλας. Στα άλογα ζώα της φύσεως δεν μπορεί να επικρατήσει δικαιοσύνη αυτό είναι παράλογο. Η αλεπού, τους καλύτερους παιδαγωγούς του κόσμου να επιστρατεύσουμε να της διδάξουν να μη τρώει τις κότες, αυτή δεν θα γίνει άριστη μαθήτρια δεν θα καταλάβει τίποτα! Ο υλισμός, όλων των αποχρώσεων, προσπαθεί να κάνει τον άνθρωπο ζώο και μετά του μιλάει για δικαιοσύνη. Μάλιστα κόπος. Η έννοια της δικαιοσύνης μπορεί να βρει την ολοκλήρωσή της μόνο μέσα στην αναγεννημένη, από τη χάρη του Θεού, ψυχή του ανθρώπου! Εκτός της Χριστιανικής Αποκάλυψης δεν υπάρχει σωτηρία. Όμως, όπως υπάρχει το καλό της Αποκάλυψης υπάρχει και το κακό του “Έξω από δω”. Οι δυνάμεις αυτές παλεύουν. Αντιμάχεται η μία την άλλη για την επικράτηση. Αντικείμενο και των δύο τους είναι ο άνθρωπος, είτε μεμονωμένα είτε ως σύνολο (ομάδες, κράτη, έθνη). Στην περίπτωση της Ευρωπαϊκής Ένωσης, έχουμε παγίδα καλά στημένη. Τα “πλεονεκτήματα” που φαίνεται να υπάρχουν είναι το ... τυρί στην παγίδα. Με την οικονομική “κρίση” όλο και πέφτει το προσωπείο της!

Σταράτες κουβέντες. Η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν ενώνει τους λαούς των κρατών που την αποτελούν γιατί το “δόγμα” της, που είναι η αδικία και η εκμετάλλευση, χωρίζει τους λαούς. Η Ε.Ε. “ενώνει” τους εκμεταλ-

λευτές της Ευρώπης, τους ανθρώπους που λατρεύουν το Μαμωνά (χρήμα) και έχουν για εκκλησία το Χρηματιστήριο!

Η Ε.Ε. έγινε από τα πάνω, από την Ηγεσία της κι όχι από τα κάτω (ξυπνημένους λαούς). Τα κίνητρά της γίνονται φανερά. Παρ' όλα αυτά, χρειάζεται προσοχή. Το χάπι, στα ανύποπτα παιδιά δίνεται με ζάχαρη. Η οικονομική πρόοδος, που είναι μεταξύ των άλλων, στόχος της Ε.Ε., γίνεται προς όφελος των κρατούντων κι όχι από αγάπη προς τους λαούς!

Μια “παγίδα” που χρησιμοποιήθηκε στο αρχικό κείμενο της συνθήκης ήταν ο όρος “Κοινότητα”. Ο όρος αυτός, όπως αποδείχτηκε, ήταν μονάχα στον τίτλο και όχι στην πράξη. Δεν έχουμε κοινότητα συμφερόντων. Καλλιεργείται στο έπακρο ο ατομισμός. Σ' αυτό, έχουν και την κάλυψη της Παπικής και προτεσταντικής θεώρησης. Γι' αυτό λέμε ότι στην πράξη, στην κοινωνική ζωή έχει γίνει η Ένωση των λαών και πάμε για την Ένωση των Θρησκειών! Μια οικονομία, μια θρησκεία, μια πολιτική, ένας Άρχοντας.

Το κράτος, χωροφύλακας των πλουσίων σε Εθνικό επίπεδο, ολοκληρώνεται καλύτερα σε κράτος (χωροφύλακα) Ευρωπαϊκό. Τί μας χρειάζεται το έθνος; Αυτό είναι εμπόδιο στις συναλλαγές μας λένε τα αφεντικά, και τα ελληνικά τσιράκια (κυβερνήσεις) εκτελούν πειθαρχημένα τις εντολές της καλοπληρωμένης τρόικας.

Βουλευτής, τόλμησε από την τηλεόραση να καταγγείλει, λόγω της “κρίσης” ότι η χώρα μας επιλέγει πιλοτικά για τα σχέδια της παγκοσμιοποίησης!

Συμφωνούμε με τον εκπρόσωπο του Κοινοβουλίου. Η Ε.Ε. προσφέρεται ως όργανο των σκοτεινών δυνάμεων για την παγκόσμια Κυβέρνηση του Σιωνισμού!

Το Χριστιανικό, Ορθόδοξο, Επαναστατικό κήρυγμα, που θέλει τα “πάντα και εν πάσι Χριστός” περιμένει και θα αναδείξει τους νέους μάρτυρες, που μαζί με τους αγίους της πίστης μας γκρέμισαν το Δωδεκάθεο, θα γκρεμίσουν και τα καθεστώτα του Μαμωνά!

Χαράλ. Γρ. Κοντός
τ. καθηγητής Τ.Ε.Ι.
– Οικονομολόγος

ΠΩΣ ΜΑΣ ΕΔΕΣΕ Η Ε.Ε. ΣΤΟ ΔΝΤ

συνέχεια από την 1η σελίδα

μας! Τους τα παραχωρήσαμε όλα. Με το Μνημόνιο που υπογράψαμε με το ΔΝΤ και τους σκληρούς δανειστές μας, δόθηκε για τη σωτηρία της πατρίδος μας από την καταστροφή και την πτώχευση, υποδουλωθήκαμε στους ξένους και με τη σφραγίδα μας.

Τί χρειάζεται άραγε να έχουμε κυβέρνηση; Όταν διαβάσεις σελίδα-σελίδα το μνημόνιο, βγαίνει το συμπέρασμα αβίαστα, και μένεις κυριολεκτικά άναυδος. Οι νέοι κυβερνήτες μας, ελέγχουν με τους ανθυπασιπιστές τους (την περίφημη «Τρόικα») τα πάντα: τα υπουργεία, την Τράπεζα της Ελλάδος... Όλοι είναι υποχρεωμένοι να δίνουν κάθε εβδομάδα αναφορά!

Η «Τρόικα» παρακολουθεί την πιστή εφαρμογή όσων υπογράψαμε και καταγράφονται στο Μνημόνιο, που αποτελεί συνθήκη παράδοσης... χωρίς όρους! Προβλέπονται μάλιστα ποινές και πρόστιμα αναλυτικά, έτσι ώστε να μην παραβιάσουμε το παραμικρό. Αν καθυστερήσουμε να πληρώσουμε μια δόση, πέρα από 30 ημέρες, μπορούν οι δανειστές μας – ΔΝΤ και κράτη Ε.Ε. – να έρθουν και ν' αρχίσουν τις κατασχέσεις, όπου και σε ό,τι θελήσουν (!) από νησιά ως και την Ακρόπολη! Μη γελάτε, αυτό υπογράψαμε. Δεν έχουμε ούτε το δικαίωμα να επικαλεστούμε την εθνική μας κυριαρχία!

Αν όποιος το θεωρεί αυτό απίστευτο, ή έχει έστω την παραμικρή αμφιβολία ας διαβάσει την παράγραφο 11 του παραρτήματος 4 του Μνημονίου, που λέγει: «Ούτε ο δανειολήπτης ούτε τα περιουσιακά του στοιχεία έχουν ασυλία λόγω εθνικής κυριαρχίας ή διαφορετικά λόγω της δικαιοδοσίας, κατάσχεσης – συντηρητικής ή αναγκαστικής – ή αναγκαστικής εκτέλεσης σε σχέση με οποιαδήποτε ενέργεια – διαδικασία σχετικά με τη σύμβαση».

Και για να μην υπάρχει η οποιαδήποτε... παρανόηση, οι δανειστές μας γίνονται ακόμη πιο σαφείς στο κεφάλαιο «Εφαρμοστέο Δίκαιο και Δικαιοδοσία».

«Με την παρούσα ο δανειολήπτης αμετάκλητα και άνευ όρων παραιτείται από κάθε ασυλία που έχει ή πρόκειται να αποκτήσει, όσον αφορά τον ίδιο ή τα περιουσιακά του στοιχεία, από νομικές διαδικασίες σε σχέση με την παρούσα σύμβαση, περιλαμβανομέ-

νων, χωρίς περιορισμούς, της ασυλίας, όσον αφορά την άσκηση αγωγής, δικαστική απόφαση ή άλλη διαταγή, κατάσχεση, αναστολή εκτέλεσης δικαστικής απόφασης ή προσωρινή διαταγή και όσον αφορά την εκτέλεση και επιβολή κατά των περιουσιακών στοιχείων του στον βαθμό που δεν απαγορεύει αναγκαστικός νόμος».

Στο άρθρο 8 της σύμβασης μπορούν οι «φίλοι» μας δανειστές μας να ακυρώσουν τη... «δανειακή διευκόλυνση και να απαιτήσουν το ανεξόφλητο κεφάλαιο του δανείου ως άμεσα απαιτητό και πληρωτέο μαζί με τους δεδουλευμένους τόκους, αν ο δανειολήπτης – δηλαδή η χώρα μας – αδυνατεί να καταβάλει οποιοδήποτε ποσό κεφαλαίου ή τόκων και η αθέτηση συνεχίζεται για τριάντα

απώλεια του τόκου είναι η διαφορά (αν πρόκειται για θετικό ποσό) μεταξύ του επιτοκίου του δανείου και των τόκων που εισπράττονται από την επανεπένδυση των πρόωρα αποπληρωθέντων ποσών για την περίοδο μεταξύ της ημερομηνίας της πρόωρης αποπληρωμής και της ημερομηνίας κατά την οποία το δάνειο λήγει ή μπορεί να καταγγελθεί από τους δανειστές. Επιπλέον ο δανειολήπτης καταβάλει τόκους υπερημερίας, όπως ορίζεται στο άρθρο 5 ανωτέρω, οι οποίοι προκύπτουν από την ημερομηνία κατά την οποία το οφειλόμενο ποσό του κεφαλαίου του δανείου έχει κηρυχθεί αμέσως απαιτητό και πληρωτέο, μέχρι την ημερομηνία της πλήρους πραγματικής καταβολής του».

Φθάνουν στο σημείο να ορίζουν ότι,

σύμβαση αποικιακού χαρακτήρα. Στην σελίδα 119 γράφει: «Δεν μπορεί η Ελλάδα, μόνη της, να πάρει δάνειο από άλλον δανειστή, καθώς δεν μπορεί να υποθηκεύσει, ούτε να ενεχυριάσει για άλλον περιουσία ή έσοδα, ή να μεταφέρει το χρέος της...», δηλαδή εάν κάποιος (π.χ. Ρωσία, Κίνα) μας δώσει χρήματα δεν έχουμε δικαίωμα να τα πάρουμε.

Αντίθετα, επιτρέπεται ο δανειστής να μεταβιβάσει τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις του... (σελ. 129, παρ. 13.1.). Με απλά λόγια, μπορεί να έχουμε δανειστεί από την Γαλλία ή την Γερμανία και να βρεθούμε να χρωστάμε την Τουρκία, την Αλβανία ή τα Σκόπια, γιατί οι Γάλλοι ή οι Γερμανοί, τους έχουν πωλήσει τα δικαιώματά τους.

Στην ίδια σελίδα παρ. 14.1. αναφέρει: «Η σύμβαση διέπεται από το αγγλικό δίκαιο», δηλαδή ότι και να γίνει, το δίκαιο της χώρας μας είναι ανύπαρκτο...

Εάν η χώρα μας θελήσει να ακυρώσει την σύμβαση, το μόνο αρμόδιο γι' αυτό είναι το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ή και τα Συνταγματικά Δικαστήρια των δανειστών γιατί, λέει, παραβιάζεται το Ευρωπαϊκό Δίκαιο ή το Σύνταγμα του δανειστή αντίστοιχα. Στην χώρα μας, βάση της σύμβασης, δεν επιτρέπεται σε κανένα δικαστήριο να εκδικάσει τέτοια προσφυγή (σελ. 123, παρ. 6α & 6β).

Θεέ μου, σε ποιο αδιέξοδο βρεθήκαμε σαν χώρα εξ αιτίας αφρόνων ηγετών αλλά και αμυαλωσύνης του λαού! Οι μεν λόγω κενοδοξίας, σπατάλης και κακής διαχείρισης, ο φελόγω των συνεχών απαιτήσεων για ικανοποίηση των αισθήσεων και του ακόρεστου «θέλω» οδηγήσαμε το «καράβι» στις ξέρες, ζώντας με την αγωνία μιας επικείμενης συντριβής.

Από τις συμπληγάδες, εν μέσω των οποίων πορευόμαστε, μόνον ένας ικανός τιμονιέρης μπορεί να μας σώσει. Κατ' άνθρωπον τέτοιος δεν υπάρχει. Κι Εκείνον που μπορεί, τον αρνηθήκαμε προσβάλλοντάς τον και αντικαθιστώντας τον με τον μαμμωνά της αδικίας, πιστεύοντας, σαν αφελείς, στις απατηλές του υποσχέσεις. Μία απομένει οδός σωτηρίας: η έμπρακτη μετάνοια, η επιστροφή στον ευαγγελικό τρόπο ζωής και η θερμή παράκληση προς τον Κύριό μας να μας ελεήσει.

ΤΙ ΕΝΝΟΟΥΣΕ Ο Κ. ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ ΟΤΑΝ ΕΛΕΓΕ ΤΑ ΑΚΟΛΟΥΘΑ;

Κατά τη διάρκεια ομιλίας του σε Συνέδριο του Economist, στην 28-4-2010 ε.ε ο πρωθυπουργός Γ. Παπανδρέου δήλωσε:

«...Είναι γεγονός ότι εμείς, οι Έλληνες έχουμε τα δικά μας προβλήματα, τα οποία και αντιμετωπίζουμε. Ας είναι λοιπόν αυτό, ένα ισχυρό μήνυμα για την ευρύτερη επείγουσα κατάσταση, που αντιμετωπίζουμε. Χρειαζόμαστε παγκόσμια διακυβέρνηση, παγκόσμια οικονομική διακυβέρνηση και την χρειαζόμαστε σίγουρα...»

Πιστεύω ότι, τόσο η Ευρώπη, όσο και ο κόσμος μπορούν να μετατρέψουν την κρίση αυτή σε ευκαιρία, να κάνουν την παγκοσμιοποίηση πιο σταθερή, πιο ανθρώπινη, πιο δίκαιη. Και πιστεύω πως πραγματικά ότι η Ευρώπη θα ανταποκριθεί σε αυτή την πρόκληση».

Πληροφορίες από το www.pasok.gr

ημερολογιακές ημέρες».

Η παράγραφος 3 του άρθρου 8 είναι σαράφικη... Να τι λέγει το απόσπασμα του Μνημονίου: εάν ζητήσουμε την πρόωρη αποπληρωμή του δανείου, τότε πρέπει να τους πληρώσουμε όλα τα έξοδα, τις δαπάνες, τις αμοιβές ως και τους τόκους που θα χάσουν.

«Ο δανειολήπτης επιστρέφει όλα τα έξοδα, τις δαπάνες, τις αμοιβές και την απώλεια των τόκων που προκύπτουν και είναι πληρωτέα από τους δανειστές ή την επιτροπή ως συνέπεια της πρόωρης αποπληρωμής οποιοδήποτε δανείου του παρόντος άρθρου. Η

εάν καταβάλουμε κάποιο μικρότερο ποσό από το απαιτητό που οφείλουμε, αυτό δεν συμψηφίζεται ούτε μας το επιστρέφουν. Να τι γράφει το σχετικό απόσπασμα του Μνημονίου:

«Αν ο δανειολήπτης καταβάλει σε σχέση με οποιοδήποτε από τα δάνεια ποσό μικρότερο από το συνολικό απαιτητό και πληρωτέο ποσό βάσει σύμβασης, παραιτείται οποιοδήποτε δικαιώματος για να επανακτήσει το ήδη καταβληθέν ποσό σε σχέση με τα απαιτητά ποσά».

Και το χειρότερο;

Παραδοθήκαμε αμαχητί σε μια

ΤΗΝ ΚΑΘΑΙΡΕΣΗ ΤΟΥ ΦΙΛΟΠΑΠΙΚΟΥ ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

(Ζητά ο Κυθήρων)

Ο Μεσσηνίας διατείνεται ότι: Η Εκκλησία του Χριστού είναι Μία και Αδιαίρετη πριν το σχίσμα, σήμερα είναι διηρημένη, αφού βρισκόμαστε σε σχίσμα, και δεν δυνάμεθα να ομιλούμε για μία Αγία Καθολική και Αποστολική Εκκλησία...».

Ο άγιος Κυθήρων καταγγέλει τον Μεσσηνίας, στον Αρχιεπίσκοπο και την Ιεραρχία:

- Να κληθεί και να ανακαλέσει την εκκλησιολογική του εκτροπή, επειδή εξέφρασε θεολογικά θέσεις δια των οποίων, αναιρεί το Ιερόν Σύμβολον της Πίστεως μας, περί της Μίας Αγίας Καθολικής και Αποστολικής Εκκλησίας.
- Δεν πρέπει να μένει αναπάντητο αυτό το

Εκκλησιολογικό απόπημα και να μην παραμένει επισήμως εκπεφρασμένη η άστοχη και βλάσφημη η τοποθέτησή του...

- Ο Μεσσηνίας, εξέκλινε της Ορθόδοξου Πίστεως και δεν ορθοτομεί τον λόγον της Ορθόδοξης Εκκλησίας.
- Να αποβάλλει αυτές τις ανιορθόδοξες δοξασίες και να ομολογήσει την αλήθεια ο Μεσσηνίας. Άλλως πως, δεν πρέπει να λογίζεται ως επίσκοπος της Ορθόδοξου Ελληνικής Εκκλησίας.
- Αξίζει να επαινέσουμε τον άγιο Κυθήρων, ο οποίος μόνο αυτός αντέδρασε στις βλάσφημες θεωρίες του Μεσσηνίας.

Η ΓΕΝΟΚΤΟΝΙΑ ΤΩΝ ΠΟΝΤΙΩΝ ΚΑΙ ΟΙ ΜΑΡΤΥΡΙΕΣ ΑΥΤΟΠΤΩΝ ΜΑΡΤΥΡΩΝ

Πριν αναφερθούμε στα γεγονότα που αφορούν το ελληνικό στοιχείο του Πόντου, θα έπρεπε πρώτα να γνωρίσουμε τον πολύπαθο αυτό τόπο και εν συντομία την ιστορία του μέχρι την περίοδο που άρχισε το ξεκλήρισμα και ο εκτοπισμός.

1) **Ο Πόντος:** Είναι επαρχία της Μικράς Ασίας στο βόρειο τμήμα της Τουρκίας. Βόρεια βρέχεται από τον Εύξεινο Πόντο, ανατολικά συνορεύει με την Κολχίδα, δυτικά με την Παφλαγονία και νότια με την Καππαδοκία.

Στον Πόντο ζούσε ο συμπαγέστερος και πυκνότερος ελληνισμός της Μ. Ασίας. Υπολογίζεται ότι, από τα 2.000.000 κατοίκους που αριθμούσε το 1914, οι Έλληνες ήταν η πλειοψηφία.

Τα κυριότερα αστικά κέντρα ήταν: η Σινώπη, η Πάφρα, η Σαμψούντα, η Οινόη, η Κερασούντα, η Τραπεζούντα, η Αμάσεια, η Τοκάτη, τα Τατύωρα, η Σεβάστεια, η Νεοκαισάρεια, η Αργυρούπολη κ.α.

Στοιχεία που μαρτυρούν, ακόμη και σήμερα, την πολιτιστική και ιστορική δραστήρια παρουσία του ελληνικού στοιχείου, είναι οι οικισμοί με ελληνικά ονόματα, καθώς και οι ελληνόφωνοι Τούρκοι, που μιλούν καθαρότητα την ποντιακή διάλεκτο και ομολογούν ότι και οι ίδιοι είναι απόγονοι Ελλήνων προγόνων, που εξαναγκάστηκαν να αλλαξοπιστήσουν στα τέλη του 17^{ου} αιώνα.

Γύρω στο 1880 υπήρχαν, σ' ολόκληρο τον Πόντο, πάνω από 100 σχολεία στοιχειώδους εκπαίδευσης καθώς και 15 γυμνάσια. Στην εκπαιδευτική αναγέννηση πρωτοστατούσε η εκκλησία – διαχρονικός θεματοφύλακας των ελληνικών αξιών και της ελληνικής ταυτότητας στον Πόντο.

Εκκλησιαστικά ο Πόντος είχε έξι (6) μητροπόλεις (Αμάσειας, Κολωνίας και Νικοπόλεως, Νεοκαισαρείας, Ροδοπόλεως, Τραπεζούντα, Χαλδιάς και Χερσιάνων) και αρκετά μοναστήρια, απ' τα οποία τα πιο γνωστά ήταν: της Παναγίας Σουμελά, του αγίου Ιωάννου Βαζελώνος, του αγίου Γεωργίου Περιστεριώτου, του αγίου Ιωάννου Χουντουρά, του αγίου Γεωργίου Χαλιναρά και της Παναγίας Γουμερά στα οποία οι Έλληνες εύρισκαν καταφύγιο μένοντας έτσι πιστοί στην Ορθόδοξη πίστη, παρ' όλα τα δεινά της δουλείας.

Εκτός από τους Έλληνες, που παρέμειναν πιστοί στη θρησκεία τους, υπήρχαν και μερικοί, που φαινομενικά ασπάσθηκαν τον μωαμεθανισμό, για να αποφύγουν τους διωγμούς στην πραγματικότητα όμως διατηρούσαν την ορθόδοξη χριστιανική πίστη και ήταν οι γνωστοί «κρυπτοχριστιανοί», οι οποίοι στα ποντιακά λέγονταν **Κλωστοί** ή **γυριστοί**.

2. **Περίοδος εξόντωσης του ελληνικού στοιχείου.**

Στο ξεκλήρισμα του ποντιακού ελληνισμού συνετέλεσαν οι βαλκανικοί

πόλεμοι (1912-13) και ο παγκόσμιος πόλεμος (1914). Και οι δύο υπήρξαν η αρχή των δεινών, καθότι τα δυσκολότερα ήλθαν μετά, από τους θεωρούμενους «φίλους», - τις Μεγάλες Δυνάμεις. Η πολιτική και στρατηγική σκακιέρα επέβαλε αλλαγή τακτικής. Έτσι οι «φίλοι» μας (Γερμανοί, Αμερικανοί, Άγγλοι και αργότερα οι Γάλλοι), ξεπερνώντας κάθε ηθικό φραγμό, καταργάζονται την καταστροφή του Πόντου, προβαίνοντας στο ξεκλήρισμα του ελληνικού ποντιακού στοιχείου, του μόνου αξιόλογου και δυναμικού. Οι προδοσίες, οι δολιότητες, οι μπιαννογραφίες δίνουν και παίρνουν. «Οι Τούρκοι υποκινούμενοι και υπό των Γερμανών, οίτινες ενέπνεον εις αυτούς τον κίνδυνον τον οποίον διέτρεχον η ασφάλεια

των παραμεθορίων και παραλίων περιοχών της Τουρκίας, ήρχισαν εφαρμόζοντας τους ομαδικούς εκτοπισμούς των Ελλήνων (Ποντίων) προς το εσωτερικόν της χώρας...».

«... Ενώ δε ταύτα συνέβαινον και άλλα χειρότερα επέκειντο, ο **Πρόεδρος των Ηνωμένων Πολιτειών Ουίλσον** είχαν αποστείλει ήδη από της 2ας Αυγούστου 1919 εις τον Καύκασον και την Τουρκίαν Επιτροπήν προς μελέτην της καθόλου καταστάσεως και δυνατότητος να αναλάβη η Αμερική την «εντολήν» επί της Αρμενίας και του Πόντου. Η επιτροπή περιόδευσε τον Καύκασον και τον Πόντον και άλλας ανατολικάς επαρχίας της Τουρκίας και μετέβη κατόπιν εις Σιβιάζ (Σεβάστεια) ένθα συνομίλησε μετά του Μουσταφά Κεμάλ, όστις εις σχετικήν έκθεσίν του λέγει, ότι ανέπτυξεν εις τον πρόεδρον της Επιτροπής στρατηγόν Τζέιμς Χάρμπορντ τους σκοπούς και την οργάνωσιν του κινήματός του. Σχεδόν συγχρόνως οι **Άγγλοι απέσυραν τα εν Μερζιφούν (του Πόντου) στρατεύματά των**, μετ' ολίγον δε εξεκέκουν και την Σαμψούντα και εξεδήλουν φιλίαν προς τον Μουσταφά Κεμάλ.

Συνέπεια της τοιαύτης εξελίξεως της εν Μικρά Ασία καταστάσεως ήταν **οι απηνείς διωγμοί των Ελληνικών πληθυσμών** εις τας πόλεις του Πόντου, και **ο αγών εξόντωσης των** εις τα όρη καταφυγόντων Ποντίων...» (εγκυκλ. ΗΛΙΟΥ σελ. 290-1).

3) **Μαρτυρίες διπλωμάτων της εποχής για τα γεγονότα (1915-19)**

σε βάρος των Ποντίων Ελλήνων

α) Σε αναφορά του προς το Φόρειν Όφισ ο **Άγγλος πρέσβης** στη Βέρνη **σερ Χόρας Ράμπολτ** λέγει: «Κάθε μέρα οι Έλληνες της Κωνσταντινούπολης και των περιχώρων της εκκαθαρίζονται και αποστέλλονται στο εσωτερικό της χώρας. Οι περιουσίες τους κατάσχονται και τα υπάρχοντά τους βγαίνουν στον πλειστηριασμό. Οι γυναίκες και τα κορίτσια διανέμονται μεταξύ των Γερμανών και των επιφανών μουσουλμάνων. Όλα τα χωριά γύρω από τη Σμύρνη, Καρασό κ.λ.π. λαφυραγωγούνται και δι-

Θύματα της σφαγής

αρπάζονται. Οι Γερμανοί έχουν μεγάλο μερίδιο στις φρικαλεότητες.

β) Το **γαλλικό Γενικό Επιτελείο / Υπηρεσία Πληροφοριών**, στις 5/9/1917 αναφέρει: «... Εδώ

και δύο χρόνια, όλος ο χριστιανικός πληθυσμός εξορίστηκε στο εσωτερικό, αφού του αφαιρέθηκαν τα πάντα... Ακόμη μια χρονιά αυτού του καθεστώτος και η Τουρκία **θα γίνει - νεκροταφείο** όλου του χριστιανικού πληθυσμού».

γ) Ο **Γερμανός λοχαγός** - εξαίρεση της γερμανικής πολιτικής - Φράντς φον Κλίνενβος στα απομνημονεύματά του γράφει: «Τρομακτικά είναι όσα έγιναν εις βάρος των Ελλήνων Ποντίων. Άρχισαν οι εκτοπισμοί. Παρακολούθησα την ερήμωση των ελληνικών χωριών, την κατάληψη εκκλησιών και σχολείων, τους τουφεκισμούς χωρίς διατυπώσεις και διαδικασίες».

Μεταξύ των άλλων, αναφέρει και το εξής: «Θυμάμαι μια φοβερή περίπτωση δοκιμασίας των Ελλήνων της Τραπεζούντας η οποίας δεν ήταν δυνατόν να προληφθεί γιατί έγινε με πανουργία.

Τον χειμώνα του 1915 αποφασίστηκε η μεταφορά ελληνικών οικογενειών της Τραπεζούντας στο εσωτερικό. Μόλις ετοιμάστηκαν οι ενδιαφερόμενοι, οδηγήθηκαν στα τουρκικά λουτρά και υποχρεώθηκαν να παραμείνουν ώρες ολόκληρες μέσα στα θερμότατα διαμερίσματα των λουτρών. Τα ρούχα τους τα παρέλαβαν οι στρατιώτες και τα μετέφεραν στους κλίβανους προς απολύμανση.

Το βράδυ, ολόγυμνοι οι δυστυχισμένοι αυτοί άνθρωποι οδηγήθηκαν στο ύπαιθρο. Η θερμοκρασία ήταν δώδεκα υπό το μηδέν...

Με φωνές αγωνίας και απελπισί-

ας ζητούσαν να τους επιστραφούν τα ρούχα τους και να καλύψουν τα γυμνά σώματά τους. Οι φρουροί στρατιώτες τους έλεγαν να κάνουν υπομονή έως το πρωί... Δεν ξέρω πόσοι βρέθηκαν ζωντανοί το πρωί της επομένης...».

δ) Απόσπασμα από την **έκθεση του Αυστριακού πρέσβη** στην Κωνσταντινούπολη (27-1-17):

«Εξακολουθούν οι αναφορές από την Σαμψούντα για συλλήψεις Ελλήνων, για την απελπιστική κατάσταση των κατοίκων που εκτόπισαν από τα σπίτια τους για την εκθρική στάση προς τους χριστιανούς του στρατηγού Ρεφέτ πασά, σε βαθμό που προκαλεί ανησυχίες. Επίσης για την εντελώς ανεπαρκή πρόνοια για τους εκτοπισμένους Έλληνες από τα παράλια προς τα ενδότερα... όπου αντιμετωπίζουν τον εκ πείνης θάνατο...».

ε) Ο Αυστριακός **πρόξενος, Κβι-ακκόβσκι**, στις 30-11-1916 από τη Σαμψούντα, μεταφέρει αυτολεξεί τα λόγια του Τούρκου μοντεσαρίφη της πόλης:

«Τελικά πρέπει να κάνουμε με τους Έλληνες ό,τι κάναμε με τους Αρμένιους... Πρέπει να τελειώνουμε με τους Έλληνες τώρα κιόλας. Έστειλα εντολή στα τμήματα της χωροφυλακής να σκοτώνουν στο δρόμο κάθε Έλληνα που θα συναντούσαν».

στ) Ο Άγγλος **διπλωμάτης Ρέντελ** σε μνημόνιο του (196) αναφέρεται στις ωμότητες των Τούρκων σε βάρος των χριστιανών από το 1919 κι έπειτα, ανεβάζοντας τα θύματα, των μεν Αρμενίων σε 1.500.000, των δε Ελλήνων πάνω από 500.000. Την είδηση επιβεβαιώνει και ο **Άγγλος αντιπρόσωπος στην Κοινωνία των Εθνών** (Ιανουάριος 1922) καθώς και ο **Γάλλος ύπατος αρμοστής** στην Κωνσταντινούπολη **στρατηγός Πελλέ** και ο **Αμερικανός πρέσβης** στην Κωνσταντινούπολη **Χένρυ Μοργκεντάου**.

Αναγνώστες μας, με πόνο ψυχής κάναμε τη σύντομη αυτή ιστορική αναδρομή, την αναφερόμενη σε πληγή μέλους του σώματος της πατρίδας μας, τους κατά σάρκα αδελφούς μας Έλληνες του Πόντου, οι οποίοι παρ' όλες τις συμφορές και εκτοπισμούς που υπέστησαν από τον δια βίου ωμό και απολίτιστο γείτονά μας - Τούρκους - παρέμειναν το ζωντανότερο μέλος μας γιατί διατηρεί άσβεστες τις ιστορικές μνήμες και θερμότατο το νόστο των - κατ' άνθρωπον - χαμένων πατρίδων.

Το «πάλι με χρόνους με καιρούς, πάλι δικά μας θάναι» δεν αποτελεί ουτοπία, αρκεί να διδασκόμαστε από τα λάθη μας, ζώντας κατά Θεόν.

Λένε πως, τελευταία, οι Τούρκοι ασπάζονται το χριστιανισμό κατά δεκάδες. Στώμεν καλώς. Ας ελπίζουμε «έχοντας το νου μας στο άδη» όπως λέγει ο άγιος Σιλουανός.

Β.Γ.

Αποστόλου Παύλου – 29 Ιουνίου

Ο ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΑΥΛΟ

του Αρχίμ. Δανιήλ Γ. Αεράκη

Θαυμασμός

Χριστομίμπος! Έτσι χαρακτηρίζεται συνήθως ο Παύλος. Ο Χριστός για τον Παύλο δεν ήταν μόνο η αληθινή πίστις κι η ακλόνητη εμπιστοσύνη. Δεν ήταν μόνο η θερμή αγάπη του. Ήταν και το μοναδικό πρότυπο. Ο Χριστός ήταν ο «μονογενής» του Παύλου.

Δεν ήταν ο Χριστός ένας μέσα στους πολλούς, μία απ' τις πολλές αγάπες, ένα μέσα στα πολλά ενδιαφέροντα.

Ήταν ο «μόνος», ο ασύγκριτος, ο «άνευ συναγωνισμού» κατακτητής της καρδιάς του. Γι' αυτό και έλεγε: «Ουκ έκρινα του ειδέναι τι εν υμίν, ει μίη Ιησούν Χριστόν, και τούτον εσταυρωμένον» (Α' Κορ. Β' 2).

Αξιοθαύμαστος ο Παύλος. Χριστιανοί, που δεν θαυμάζουν τον Παύλο, που δεν διαβάζουν τον Παύλο, που δεν εντυπώνουν στον Παύλο, που δεν γνωρίζουν τον Παύλο, που δεν αγαπούν θερμά τον Παύλο, που δεν μιμούνται τον Παύλο, ας ανησυχούν, μήπως δεν ανήκουν στην Εκκλησία του Χριστού.

Όποιοι μελετά τις Επιστολές του Παύλου, διαπιστώνει τη θεολογία της Εκκλησίας. Ιδίως όταν ακολουθή τον θαυμαστή και μιμητή του Παύλου, τον **άγιο Ιωάννη το Χρυσόστομο.**

Έχει κατά κόρον γραφή: «*Στόμα Χριστού Παύλος, στόμα δε Παύλου Χρυσόστομος.*». Είναι αληθινό.

• Ο Χριστός, ως Θεός Λόγος, είναι «το απαύγασμα της δόξης του Πατρός» (Εβρ. α' 3).

• Ο Παύλος, ως ο πλέον χριστομίμπος, είναι η ανταύγεια από το φως, που εκπέμπει το θεοανθρώπινο Πρόσωπο του Χριστού.

• Και ο Χρυσόστομος, ως ο πλέον θαυμαστής του Παύλου, λούζεται από την ακτινοβολία, που προέρχεται από τη θεοειδή μορφή του Παύλου.

Επίγειος άγγελος

Ο Χρυσόστομος για τον Παύλο! Λίγες από τις θαυμαστές επισημάνσεις του ιερού Χρυσόστομου για τον Παύλο θα παραθέσουμε. Τις συλλέξαμε κυρίως από την ερμηνεία του Ιερού Πατρός στην προς Ρωμαίους Επιστολή.

• Τί ήταν ο Παύλος;

Δεν ήταν εξωγήινος, αλλά θέλησε και έγινε με τη χάρη του Θεού **υπεργήινος.**

Άνθρωπος σαν κι εμάς. Πέρασε από τον κατήφορο της αμαρτίας, αλλά και από τη διαφάνεια της μετανοίας. Άνθρωπος με **πολλή αγάπη.** Ηφαιστειο αγάπης η καρδιά του.

Η πολλή αγάπη του στο Χριστό τον έκανε **άγγελο**, όχι μόνο επίγειο, αλλά και ουράνιο. «*Και ο Παύλος άνθρωπος ήν, της αυτής φύσεως ημίν μετέχων, και τα άλλα πάντα έχων κοινά, αλλ' επειδή πολλήν την περί τον Χριστόν αγάπην επεδείξατο, τους ουρανούς υπερέβη και μετά των αγγέλων έσθη. Όστε, αν βουληθώμεν και ημείς διανοσπίνα μικρόν, και το πυρ εκείνο ανάψαι εν ημίν, δυνασόμεθα ζηλώσαι τονάγιον εκείνον. Ουδέ γαρ, είπερ αδύνατον ήν τούτο, εβόα λέγων: "Μιμηταί μου γίνεσθε, καθώς καγώ Χριστού"*» (Ε.Π.Ε. 17, 734). Μετάφρασις: Άνθρωπος ήταν και ο Παύλος, έχοντας την ίδια μ' εμάς φύση. Όλα κοινά μ' εμάς. Αλλ' επειδή έδειξε πολλή αγάπη στο Χριστό, ξεπέρασε τους ουρανούς και βρέθηκε μαζί με τους αγγέλους. Επομένως, αν θελήσουμε κι εμείς να υψωθούμε λίγο και ν' ανάψη μέσα μας η φωτιά εκείνη, θα μπορούσαμε να μιμηθούμε τον Άγιο εκείνον. Αν αυτό ήταν αδύνατον, δεν θα φώναζε ασφαλώς το «Γίνεσθε μιμητές μου, όπως κι εγώ είμαι μιμητής του Χριστού» (Α' Κορ. ια' 1).

• Τί ήταν ο Παύλος;

Άνθρωπος, που όμως είχε καταστή **τρομερός στο Διάβολο.** Όπως έτρεμε το Χριστό, έτσι ο Διάβολος έτρεμε και τον Παύλο. Μιλώντας ο ιερός Χρυσόστομος για το ότι η δικαιοσύνη θα ικανοποιηθή πλήρως στην άλλη ζωή, φέρνει ως κορυφαία την αντίθεσι **Διαβόλου – Παύλου.**

Αν δεν υπήρχε άλλη ζωή, αν δεν υπήρχε κόλασις και παράδεισος, τότε η ίδια τύχη αναμένει τον Παύλο και το Διάβολο!

Οι σχετικές περικοπές του ιερού Πατρός, μέσα στο πλαίσιο του προβλήματος της αδικίας

και της δικαιοσύνης, που εξετάζει η προς Ρωμαίους Επιστολή, έχουν χαρακτηριστικές αντιθέσεις: «*Οι τα όρη κατειληφότες μοναχοί, και μυρίαν άσκησιν επιδειξάμενοι, αστεφάνωτοι απελεύσονται; Ει γαρ οι πονηροί μη κολάζονται, μηδέ έστι μηδενός αντίδοσις, ερεί τις έτερος ίσως, ότι ουδέ οι αγαθοί στεφανούνται. Ναι, φησί τούτο γαρ Θεώ πρέπον, βασιλείαν είναι μόνον και μη γέενναν. Ουκούν ο πόρνος και ο μοικός και ο μυρία κακά εργασάμενος, των αυτών απολαύσεται τω σωφροσύνην και αγιουσύνην επιδειξάμενω, και Παύλος μετά Νέρωνος στήσεται. μάλλον δε και ο διάβολος μετά Παύλου*» (Ε.Π.Ε. 17, 574). Μετάφρασις: Τόσοι μοναχοί, που κατέλαβαν τα όρη και έδειξαν πολύ μεγάλη άσκησι, θα φύγουν, λοιπόν, αστεφάνωτοι απ' αυτό τον κόσμο; Αν, λοιπόν, δεν τιμωρούνται οι κακοί, ούτε ανταπόδοσις υπάρχει για κανέναν, θα ηπ ίσως κάποιος, ότι ούτε οι αγαθοί βραβεύονται. Ναι, λένε μερικοί, μόνο βασιλεία αρμόζει στο Θεό, όχι να υπάρχει και γέεννα! Ε, τότε, ο πόρ-

Ο Απόστολος Παύλος

νος, ο μοικός, αυτός που έκανε άπειρα κακά, θ' απόλαυσι τα ίδια με τον σώφρονα και άγιο; Ο Παύλος θα είναι στην ίδια μοίρα με τον Νέρωνα, ή ακόμα χειρότερα, το ίδιο τέρμα περιμένει το Διάβολο και τον Παύλο;

Είναι τόσο μεγάλος ο Παύλος, ώστε δεν του ταιριάζει ως αντίπαλος ο Νέρων.

• Υψιστο κακό ο Διάβολος.

• Υψιστο αγαθό ο Παύλος.

Απαντώντας ο ι. Χρυσόστομος στις μωρολογίες περί μη κολάσεως, λέγει: Θα ήταν φιλόφρωνος ο Θεός, αν δεν τιμωρούσε την αμετανοσία, αν βράβευε την κακία, αν αξίωνε της ίδιας τιμής «*τον σώφρονα και τον ακόλαστον, τον πιστόν και τον ασεβή, τον Παύλον και τον διάβολον*» (Ε.Π.Ε. 17, 578).

Και καταλήγει στο θέμα της δικαιοσύνης: Ας αφήσουμε τις φλυαρίες και ας πείσουμε την ψυχή μας να φοβάται την κόλασι. Έτσι θα ζη στον παρόντα κόσμο με τιμιότητα και σωφροσύνη.

Πολέμιος του Αντιχρίστου

• Τί ήταν ο Παύλος;

Ο **πολέμιος του αντιχρίστου.** Διέκρινε τους πολλούς αντιχρίστους, που κατά τον ευαγγελιστή Ιωάννη πάντοτε υπάρχουν (Α' Ιωάν. Β' 18), αλλά και τον ένα αντίχριστο, το θηρίο, για το οποίο μιλάει η Αποκάλυψις και που ο ίδιος ο Παύλος αποκαλεί «*αντικείμενον και υπεραίρομενον*» (Β' Θεο. Β' 4). Ο ιερός Χρυσόστομος εντοπίζει το θηρίο, τον αντίχριστο, στο πρόσωπο του Νέρωνος. Και λέγει: «*Ουκ ακούεις οίος ο Νέρων εγένετο, ον και μυστήριον καλεί του αντιχρίστου Παύλος. Τί ούν; Ουδέν πείσεται ο Νέρων; Ουδέν πείσεται ο αντίχριστος; Ουδέν ο διάβολος; Ουκούν αεί ο αντίχριστος έσται, και ο διάβολος ουδέ γάρ αποστήσονται της κακίας μη κολαζόμενοι... Τί τοίνυν παίζει εν ου παικτοίς; Τί απατάς σαυτόν και παραλογίζει; Τί τη του Θεού φιλανθρωπία μάχη*» (Ε.Π.Ε. 17, 712). Μετάφρασις: Δεν έχεις ακούσει τί φρικτός ήταν ο Νέρωνας, που ο Παύλος τον αποκαλεί μυστήριο του αντιχρίστου; Λοιπόν, δεν θα πληρωθή ο Νέρωνας; Δεν θα πάθη τίποτα ο αντίχριστος; Καθόλου δεν θα τιμωρηθή ο διάβολος; Λοιπόν, πάντοτε θα υπάρχει ο

αντίχριστος και ο διάβολος; Ασφαλώς δεν είναι έτσι. Θ' απομακρυνθούν από το κακό τους έργο, αφού τιμωρηθούν... Γιατί, λοιπόν, παίζεις με πράγματα, που δεν μπορείς να παίζης; Γιατί εξαπατάς τον εαυτό σου και παραλογίζεσαι, πηγαίνοντας κόντρα στη φιλανθρωπία του Θεού;

Κήρυκας της αγάπης

• Τί ήταν ο Παύλος;

Ήταν **ιερουργός του Ευαγγελίου** (Ρωμ. ιε' 16). Ερμηνεύοντας την καύχησι του Παύλου (Ρωμ. ιε' 17) ο Χρυσόστομος, παρουσιάζει και τα σύμβολα (τα άμφια θα λέγαμε σήμερα) της ιερουργίας του Παύλου. Σαν να μιλά ο Παύλος: «*Κόμπος μου τα ρήματα· της γάρ ιερουργίας μου ταύτης τα σύμβολα και της χειροτονίας έχω δείξει πολλά τα τεκμήρια ου ποδήρη και κώδωνας, καθάπερ οι παλαιοί, ουδέ μίτραν και κίδαριν (στέμμα), αλλά πολλά φρικωδέστερα τούτων σημεία και θαύματα*» (Ε.Π.Ε. 17, 648). Μετάφρασις: Όσα λέγω είναι εν Κυρίω καύχησις, διότι μπορώ να δείξω τα σύμβολα της ιερουργίας μου, καθώς και πολλές αποδείξεις της χειροτονίας μου. Όχι ποδήρη χιτώνα ούτε κουδούνια, όπως είχαν οι αρχιερείς (στην Π. Διαθήκη), ούτε μίτρα και στέμμα, αλλά πολύ πιο πιστά σημάδια, τα σημεία και τα θαύματα.

Ποιος αμφιβάλει, ότι οι **αλυσίδες** του Παύλου λαμπυρίζουν απείρως περισσότερο από αστραφτερά στέμματα βασιλέων και λαμπροκοπούσες μίτρες αρχιερέων;

• Τί ήταν ο Παύλος;

Ένα **αστέρι.** Κατά το Χρυσόστομο, το φωτεινότερο αστέρι του ουρανού στερεώματος. «*Αστὴρ αστέρος διαφέρει εν δόξη*» (Α' Κορ. ιε' 41).

Κι εκείνο, που έκανε και κάνει τον Παύλο να λάμπη στην αιώνια δόξα φωτεινότερα από κάθε άλλο αγιοπνευματικό αστέρι, είναι η **αγάπη.** Η αγάπη του Παύλου τόσο στο Χριστό, όσο και στους ανθρώπους. Όταν ο Κύριος ρωτούσε τον άλλο κορυφαίο απόστολο, τον Πέτρο, «*Αγαπάς με πλείον τούτων*» (Ιωάν. κα' 14), ακούστηκε κι ένα άλλο *Ναι.* Ερχόταν από πολύ μακριά, από τον πιο φανατικό πριν διώκτη του Χριστού, από τον Παύλο:

ΝΑΙ! Κύριε, σε αγαπώ περισσότερο από όλους και από όλα.

Αυτή η αγάπη τον έφερε κοντά. Τον έκανε ένα με το Χριστό. Τον ταύτισε με το Χριστό (Γαλ. Β' 20).

Ο φίλος μας

• Τί ήταν ο Παύλος;

Ο Παύλος ήταν και είναι ο πιο κοντινός μας φίλος. Έρχεται κοντά μας με το λόγο του, με τις επιστολές του. Διαβάζοντας τις επιστολές του, ερχόμεθα κοντά στο Χριστό, κοντά στο μυστήριο του Χριστού, κοντά στην Εκκλησία, κοντά στους άλλους. Γινόμεθα ένα σώμα, με κεφαλή το Χριστό.

Τί χάνει ο κόσμος, που δεν διαβάζει Παύλο! «*Ει βουληθείς, και Παύλον και Πέτρον και Ιωάννην και των προφητών πάντα τον χορόν μετά των αποστόλων εξεις ομιλούντά σοι διπνεκώς. Λάβε γαρ των μακαρίων τούτων τας βίβλους, και εντύχχανε διπνεκώς ταις εκείνων γραφαίς... Και τι λέγω Παύλον; Αν γαρ εθέλῃς, και αυτόν εξεις του Παύλου Δεσπότιν. Διά γαρ της Παύλου γλώττης και Εκείνός σοι διαλέξεται*» (Ε.Π.Ε. 17, 682). Μετάφρασις: Αν θέλησες, θα έχης και τον Παύλο και τον Πέτρο και τον Ιωάννη και ολόκληρη τη χορεία των προφητών μαζί με τους αποστόλους, να σου μιλάνε διαρκώς. Πάρε, λοιπόν, τα βιβλία των μακαρίων αυτών και διάβαζε διαρκώς... Κι όχι μόνο τον Παύλο, αλλά και τον ίδιο τον Κύριο θα έχης κοντά σου. Διότι με τη γλώσσα του Παύλου Εκείνός σου μιλάει.

• Τί ήταν ο Παύλος;

Ο **θαυμασμός** του Χρυσόστομου. Ο θαυμασμός των πρώτων αιώνων της Εκκλησίας. Ο θαυμασμός των αγίων.

Ας γίνη κι ο δικός μας θαυμασμός. Ας μας γλυκαίνη η μελέτη των Επιστολών του.

Για να μη χάσουμε τον **προσανατολισμό** μας, ας ατενίζουμε τον αιώνιο **Χριστοδείκτη**, τον απόστολο Παύλο.

ΜΙΑ ΜΕΛΑΝΗ ΚΗΛΙΔΑ ΤΟΥ ΠΑΠΙΣΜΟΥ, ΑΓΝΩΣΤΗ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΠΟΛΛΟΥΣ

Ένα απαράδεκτο από ορθόδοξου πλευράς διάταγμα της 14ης Ιανουαρίου 1647 του Πάπα Ιννοκεντίου του 10ου αναθεματίζει ως αιρετικό κάθε Χριστιανό, που θα τολμούσε να πιστέψη, να ακολουθήσει ή να μεταδώσει σε άλλους τη διδασκαλία του Αποστόλου Παύλου περί της αυθεντίας του αποστολικού αξιώματος.

Το διάταγμα αυτό υποχρεώνει όλους τους πιστούς, με την απειλή της μεταθανάτιου τιμωρίας τους, να πιστεύουν ότι ο Απόστολος Παύλος, σε ολόκληρη την αποστολική του δράση και ζωή, δηλαδή από τότε που επέστρεψε στο Χριστιανισμό μέχρι του θανάτου του, δεν είχε ασκήσει το αποστολικό του έργο ελεύθερα και ανεξάρτητα από κάθε επίγειο εξουσία, αλλά αντίθετα, κάθε στιγμή διατελούσε υπό την μοναρχική εξουσία του Αποστόλου Πέτρου, του Πρώτου των Παπών και βασιλέων της Εκκλησίας. Την απολυταρχική δε αυτή εξουσία, προσέθεσε, την κληρονόμησαν «*διά της κατ' ευθείαν διαδοχής και αποκλειστικώς οι λοιποί Πάπαι οι Επίσκοποι της Ρώμης.*»

Στο ερώτημα, πόθεν προέρχεται η φοβερή αυτή είδηση ότι η Ρωμαιοκαθολική Εκκλησία δεν παραδέχεται την αυθεντία του Αποστολικού αξιώματος του Αγίου Αποστόλου Παύλου και έχει καταδικάσει κάθε αντίθετη διδασκαλία, αυτό αποδεικνύεται και από την βαρυσήμαντη μαρτυρία του Paul Er. Ballester Convalier, Ισπανού την καταγωγή και Ρωμαιοκαθολικού μοναχού, ο οποίος επέστρεψε εις την Ορθόδοξίαν κατόπιν προσωπικής και ενδελεχούς ιστορικής ερεύνης και μελέτης της Παπικής Εκκλησιολογίας. Εις το βιβλίον του: «*Η επιστροφή μου εις την Ορθοδοξίαν.*» Αθήναι 1954, αναφέρεται στα γεγονότα της επιστροφής του εις την Ορθόδοξον πίστιν και στην καταδίκη υπό της Παπικής Εκκλησίας της διδασκαλίας του Αποστόλου Παύλου για το αποστολικό του αξίωμα.

Για την ιστορία ο εν λόγω μεταστραφείς έγινε δεκτός ως μοναχός της Ιεράς Μονής Πεντέλης. Ακολούθως χειροτονήθη εις διάκονον υπό του μακαριστού Επισκόπου Ρωγών, μετέπειτα Μητροπολίτου Κοζάνης κυρού Διονυσίου. Εν συνεχεία έγινε ορθόδοξος Επίσκοπος στην Λατινική Αμερική.

Να τονισθή δε ότι το διάταγμα εκείνο ανεύρε στη λατινική γλώσσα και του οποίου εξακριβώσε την αυθεντικότητα (γνησιότητα).

ΣΥΝΕΛΗΦΘΗ ΔΙΑΚΟΝΟΣ ΓΙΑ ΕΜΠΟΡΙΟ ΟΣΤΩΝ ΑΓΙΩΝ

ρίπτωση κλοπής, αποδοχή και διάθεση προϊόντων εγκλήματος και παράβαση του νόμου περί ναρκωτικών.

Ω Θεέ μου!!! Έχουμε δει και ακούσει πολλά και πρωτάκουστα, αλλά να πωλούνται και να εξαγονται ιερά λείψανα και μάλιστα από 24χρονο κληρικό, που στην κατοχή του βρέθηκαν 705 τεμάχια λειψάνων (οστά) και 15 κάρες (κρανία), ούτε που να το φαντασθούμε μπορούσαμε. Γιατί, κι αν συγκεντρώναμε τα άγια λείψανα όλων των μοναστηριών της Ελλάδας μαζί με τα του Αγίου Όρους δε

θα φθάναμε τον αριθμό αυτό.

Πού τα βρήκε ο διάκος του Σου Σιδηροκάστρου; Γιατί κανείς δε μίλησε; Μήπως αυτό είναι αποτέλεσμα και της αθρόας και ανεξέλεγκτης χειροτονίας νεαρών από τους... αγίους Μητροπολίτες;

Τους εμπόρους, που εκμεταλλεύονταν το Ναό, ο Χριστός εκδίωξε και ανέτρεψε τα τραπέζια τους. Μήπως είναι καιρός και οι δικαστικές αρχές να επεκτείνουν την αυστηρότητά τους και προς τις κεφαλές, απ' τις οποίες ξεκινά η σήψη;

«Στη σύλληψη ενός 24χρονου διακόνου της Μητρόπολης Σιδηροκάστρου και ενός 43χρονου Ελβετού προχώρησε η αστυνομία, καθώς έπειτα από έρευνες στις αποσκευές του δεύτερου εντοπίστηκαν περίπου 200 οστά και μία ασπμείνια λειψανοθήκη...».

Έπειτα από έρευνες της Ασφάλειας Θεσσαλονίκης στο σπίτι του διακόνου

βρέθηκαν 10 ναρκωτικά κάπια, 505 οστά και 15 κρανία στα οποία αναγράφονταν ονόματα αγίων, οσίων... Επίσης βρέθηκαν...

Οι δύο άνδρες συνελήφθησαν από αστυνομικούς του Τμήματος Αρχαιοκαπλίας της Δ/σης Ασφ. Θεσσαλονίκης κατηγορούμενοι, κατά περίπτωση, για παράβαση νόμου περί αρχαιοτήτων, περιύβριση νεκρών, διακεκριμένη πε-

ΑΓΙΑ ΛΕΙΨΑΝΑ...

«Άγιοι» πατέρες, εάν δεν σταματήσετε αυτό το κατρακύλιμα, κάποια στιγμή ο κόσμος θα σας πάρει με τις πέτρες. Το κακό παράγινε. Δεν περνάει μέρα που να μην διαβάσουμε ή να μην ακούσουμε ότι μεταφέρετε και κάποιο άγιο λείψανο: μία κάρτα, τεμάχιο καρδιάς, χόμα από τάφο, τεμάχιο από ράσο ή άλλο ύφασμα, τεμάχιο Τιμιου Ξύλου, εικόνα της τάδε Παναγίας ή «πιστό» αντίγραφο κάποιας άλλης... και για μέρες, μέσω των Μ.Μ.Ε. καλείτε τις Αρχές του τόπου, αγήματα, φιλαρμονικές και το «χριστεπώνυμο πλήρωμα» να το υποδεχτούν και να το ασπαστούν, μη παραλείποντας βέβαια να βάλετε δίπλα και το σχετικό πανεράκι για τον οβολό.

Τελευταία εφεύρεση, χρησιμοποιεί κάποια εικόνα, σχετικά παλιά, (30ετίας περίπου) ή αγιογραφεί, σε παλιό στυλ, κάποια άλλη τοποθετώντας την σε ακριβό προσκυνητάρι και συντάσσοντας κάποιο απολυτίκιο ή παρακλητικό κανόνα στο όνομά της, και βάζοντας πλάι και τον απαραίτητο οβολοσυλλέκτη, προκειμένου να... πιαστεί η ευλογία, διαφημίζουν επ' αόριστον τη θαυματουργική χάρη της μέχρι να γίνει έθος.

Κατάντησε η εκκλισία ξέφραγο αμπέλι! Κάνει ο καθένας ό,τι

θέλει, αγνοώντας Συνοδικές αποφάσεις καθώς και την τελευταία εγκύκλιο (2760) η οποία λέγει: **«Διακελεύεται (διατάσσεται) όπως η μεταφορά και η έκθεσις προς προσκύνησην ιερών εικόνων, λειψάνων και λοιπών εκκλησιαστικών κειμηλίων... διενεργείται μόνον την έγκριση της Διοικούσης Ιεράς Συνόδου (ΔΙΣ) κατόπιν ητιολογημένης προτάσεως του αιτουμένου Ιεράρχου και μόνον προς μείζον πνευματικόν όφελος του ευσεβούς λαού ή οσάκις ειδικά ποιμαντικά περιστάσις επιβάλλωσι τούτων...»**. Η συγκεκριμένη εγκύκλιος αποτελεί ενεργοποίηση παλαιότερης η οποία εξηγούσε ότι οι ειδικές ποιμαντικές ανάγκες που επέβαλαν την μεταφορά και έκθεση εικόνων κ.α. ήταν: σεισμοί, πλημμύρες, ξηρασίες, εμπόλεμες καταστάσεις κ.α., σε **καμιά δε περίπτωση για οικονομικούς λόγους**.

Το τραγικό είναι ότι το κράτος δεν ελέγχει που πάνε τόσα χρήματα που εισπράττονται. Εάν δε τολμήσει κάποιος να σπλιτεύσει το γεγονός πάει κατηγορούμενος. Βρήκαν τη φάμπρικα των αγωγών και ζητούν χιλιάδες ευρώ για δήθεν ουκοφαντική δυσφήμιση

και προσβολή προσωπικότητας. Δεκάδες τέτοιες περιπτώσεις εκκρεμούν στα δικαστήρια. Έχουν καθίσει και θα καθίσουν στο εδώλιο του κατηγορουμένου διευθυνταί εφημερίδων, δημοσιογράφοι, δάσκαλοι, καθηγητές μέσης και ανώτατης εκπαίδευσης καθώς και απλοί πολίτες γιατί τόλμησαν να μιλήσουν για το κατάντημα αυτό. **«Αυτό είναι ειδωλολατρία όσο και αν θέλουμε να το εξαγήσουμε... Περιφέρουνε ιερά λείψανα αγίων και ιερά κειμήλια για να γεμίσουνε τα παγκρήσια των εκκλησιών»** (Μητροπολίτης Ιωαννίνων - εφημερίδα "ΤΑ ΝΕΑ" (10-12-02).

Τα ακούτε Μακαριώτατε και «άγιοι» πατέρες; **Μην ξεχνάτε το βαρύ λόγο του Κυρίου που βεβαιώνει ότι συμφέρει (στον σκανδαλοποιό) να κρεμάσει στο λαιμό του μυλόπετρα και να πέσει στη θάλασσα παρά να σκανδαλίσει, απομακρύνοντας από το Θεό, τον ασθενή στην πίστη. Κι εσείς το παρακάνετε. Όχι απλώς σκανδαλίζετε αλλά και ίκνος μετάνοιας δεν δείχνετε. Τουναντίον επιτίθεσθε με πάθος εναντίον όσων καλοπροαίρετα σας υποδεικνύουν τα λάθη σας. Ο καιρός του τέλους εγγύς. Σπεύσατε εις μετάνοιαν πριν το ποτήρι της οργής του Θεού ξεχειλίσει.**

ΦΘΑΝΕΙ Η ΥΠΟΚΡΙΣΙΑ

Στο Διορθόδοξο Κέντρο της Εκκλησίας της Ελλάδος στην Πεντέλη, πραγματοποιήθηκε ημερίδα, με πρωτοβουλία της Συνοδικής Επιτροπής Θείας Λατρείας και Ποιμαντικού έργου, με θέμα: **«Εις απολογία του Ευαγγελίου (Φιλίπ. 1, 17), απαντήσεις σε σύγχρονες προκλήσεις»**. Ένας εκ των εισηγητών ήταν ο Μητροπολίτης Φθιώτιδος κ. Νικόλαος, ο οποίος ανέπτυξε το θέμα: **«Η εμφάνιση και η συμπεριφορά του ιερού κλη-**

ρου σήμερα». Μεταξύ των άλλων διαπραγματεύθηκε το ζήτημα της αμφισβήτησης και της πρέπουσας συμπεριφοράς των ιερέων, τονίζοντας ότι η ευπρέπεια και η ιεροπρέπεια του ρασοφόρου είναι απαραίτητο στοιχείο, προκειμένου να μη σκανδαλίζεται το ποίμνιο.

Ω, της υποκρισίας το μέγεθος! Η αμφίσηση των ιερέων σας απασχολεί Σεβασμιώτατοι και όχι η δική σας εμφάνιση; Άλλωστε οι διάκονοι και ιερείς έχουν ως πρότυπο

τον Προϊστάμενό τους. Αν λοιπόν ο υφιστάμενος **«ατάκτως περιπατεί»**, αυτό σημαίνει ότι, και το πρότυπό του ατακτεί, σύμφωνα με τη ρήση του λαού: **«Πες μου ποιον δάσκαλο έχεις να σου πω τι γράμματα έμαθες»**. Και σας ρωτούμε ευθέως: Πόσες στολές, μίτρες, πατερίτσες, εγκόλπια, σταυρούς, ομοφόρια, μανδύες, μαστούνες, ράσα ολομέταξα έχετε; Κι αν αυτών ο αριθμός κάνει το Χριστό να ντρέπεται

για λογαριασμό σας, όπως και με το φίλο σας και συνάδελφό σας τον Λαρίσης, που ξεπέρασε κάθε φαντασία - όπως δημοσιεύσαμε προ διετίας - πώς τολμάτε να συμβουλευέτε τους υφισταμένους σας κληρικούς σε συνάξεις και ημερίδες; Και πώς θα τους επιπλήξετε, όταν εσείς εμφανίζεσθε σε γιορτές και πανηγύρια ως κινητά χρυσοχοεία; Ας έλθετε εις εαυτόν, άγιοι πατέρες για να χαίρετε εκτίμησης και σεβασμού.

ΜΙΑ ΜΕΛΑΝΗ ΚΗΛΙΔΑ ΤΟΥ ΠΑΠΙΣΜΟΥ, ΑΓΝΩΣΤΗ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΠΟΛΛΟΥΣ

συνέχεια από την 7η σελίδα

Περαιτέρω εις το βιβλίο του αναφέρονται και τα έξη: «Αν όμως οι πιστοί διενεούντο ότι ο Απόστολος Παύλος και οι άλλοι Απόστολοι δεν είχαν διατελέσει υπό την απόλυτον εξουσίαν του λεγομένου πρώτου Πάπα Σίμωνος Πέτρου, τότε ολόκληρον το οικοδόμημα της διαστρεβλωμένης διδασκαλίας του Παπισμού κατέρρεε μόνο του. Διά τον λόγον αυτόν οι Επίσκοποι Ρώμης ποτέ δεν έπαυσαν να καταδικάζουν να αναθεματίζουν και να τρομοκρατούν με πνευματικές και μεταθανατίους τιμωρίας τους πιστούς, οίτινες θα ετόλμουν να εκδηλώσουν και την παραμικροτέραν αμφιβολίαν επί του προκειμένου. Τα δε δικαστήρια της Ιεράς Εξετάσεως, υπό το έμβλημα «ο σκοπός αγιάζει τα μέσα», επήραν την εντολήν να χρησιμοποιούν πιεστικά μέσα, να εξαποστέλλουν εις την πυράν και εις άλλα βασανιστήρια ακόμη και εκδέρνοντας ζωντανούς τους πλέον επίμονους και «αμετανόητους» Χριστιανούς, «εν ονόματι της Αγίας Τριάδος και διά το γενικόν καλόν της Εκκλησίας».

Πέραν όμως του ανωτέρω διατάγματος η έρευνα στο θέμα απέδειξε ότι: Υπάρχουν δύο προηγούμενες αποφάσεις της Ιεράς Εξετάσεως του έτους 1327 και 1351, όπου οι Πάπαι Ιωάννης ο 22ος και Κλήμης ο 6ος είχαν αναθεματίσει και καταδικάσει κάθε άνθρωπο και θεωρία, που θα τολμούσε να αρνηθή ότι ο Απόστολος Παύλος είχε διατελέσει κάτω από τις ανεξέλεγκτες διαταγές της απόλυτης εξουσίας του πρώτου των Παπών, του Αποστόλου Πέτρου. Διά τον ίδιο ακριβώς λόγο ο Μαρτίνος ο 5ος είχε αναθεματίσει τον Ιωάννη Χους στη Σύνοδο της Κωνσταντίας. Ακολούθως και άλλοι Πάπαι, όπως ο Πίος ο 9ος στη Σύνοδο του Βατικανού (1870), ο Πίος ο 10ος το 1907 και ο Βενέδικτος ο 14ος το 1920 είχαν επαναλάβει τις ίδιες καταδικές με τον πλέον επίσημο και κατηγορηματικό τρόπο.

Μετά απ' αυτά τα αχαρακτήριστα ερωτάται: Πώς ο μακαρίτης πρώην Πάπας θέλησε με το πρόσχημα δήθεν της «επιθυμίας του» «για προσκυνηματική πορεία στα ίχνη του Αποστόλου Παύλου»; Το πρόσχημα ήταν ψευδές, υποκριτικό, απατηλό και παραπλανητικό. Τόλμησε και ήλθε και στην Αθήνα (τον έφεραν δηλαδή). Τούτο φαίνεται ότι είναι πράγμα «απόκρυφο» για την «Αγία Έδρα». Πότε άραγε «αποκατέστησαν» οι «καθολικοί Χριστιανοί» τον κορυφαίο Απόστολο και θέλησαν τώρα να τον τιμήσουν; Ας μη μας κοροϊδεύουν τουλάχιστον οι Δυτικοί με τις δήθεν «καλές τους προθέσεις» και την πολλή τους «αγάπη» για την Ορθοδοξία!

Βέβαια όλα αυτά εντάσσονται στην πονηρή προώθηση του διαλόγου και στην απόδειξη των τεκταινομένων γύρω από την επιδιωκόμενη και «πολυπόθητη» προώθηση της «πανθηρσκειάς».

Άραγε τα ανωτέρω τα έχει υπ' όψιν του ο Πατριάρχης κ. Βαρθολομαίος και όσοι τον ακολουθούν φανερά ή στο Παρασκηνίο;

Όσο για το μακαρίτη Πάπα, που πάτησε πόδι στην Ελλάδα, είχε τόσο δίκαιο ο μακαριστός Κων. Σαρδελής που εις το βιβλίο του «Η Ορθοδοξία στο απόσπασμα» (2001, σ. 33) τον έχει αποκαλέσει «δολερόν αλεπούδιον».

Από τον υπογράφοντα το παρόν, το εκτεθέν θέμα θεωρήθηκε αξιολογον να γίνη ευρέως γνωστόν. Φαίνεται έχει τόσο τη θέση του σήμερα.

Του Αρχιμανδρίτου
Νεκταρίου Ζιόμπολα